

ת"פ 49454/12/17 - מדינת ישראל נגד נמר מנאע, מ"ע, דיאא יעקוב, סאמח כיוואן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 49454-12-17 מדינת ישראל נ' מנאע ואח'

בפני כבוד השופט אבי לוי
בעניין:

המאשימה מדינת ישראל
- נ ג ד -

הנאשמים 1. נמר מנאע
2. מ"ע

3. דיאא יעקוב

4. סאמח כיוואן

גזר דין

כתב האישום בתיק שלפניי הופנה נגד ארבעה - מר נמר מנאע (להלן: "**נאשם 1**"), מר מ"ע (להלן: "**נאשם 2**"), מר דיאא יעקוב (להלן: "**נאשם 3**") ומר סאמח כיוואן (להלן: "**נאשם 4**"). הארבעה אמנם נכללו בכתב אישום משותף, אך לכל אחד ואחד מהם יוחסה מעורבות פלילית בפרשיות שונות. משותפת לכל הפרשיות הללו מעורבותו של אדם נוסף, מר רימון חינוואי (להלן: "**רימון**"), שוטר במשטרת ישראל, אשר קיבל בהזדמנויות שונות שוחד מאת הנאשמים השונים; כאשר חלקם (נאשמים 1 ו-2) אף היו מעורבים בתיווך לשוחד לשוטר רימון.

עניינם של **רימון ושבעה נאשמים נוספים בפרשה זו** נדונו בפני חברי, כב' השופט פורת, מבית משפט זה (במסגרת ת"פ 60969-06-17). בהמשך תובא בהרחבה התייחסות לעונשים שנגזרו ולהשלכותיהם על ענייננו.

הסדרי הטיעון בעניינם של הנאשמים שלפניי

ביום 10.4.18, הוגש כתב אישום מתוקן בעניינם של הנאשמים 2 ו-3; **הללו הודו בעובדותיו** ועל סמך הודאתם הורשעו במיוחס להם במסגרתו. נאשם 2 הורשע בביצועה של עבירה שעניינה **מתן שוחד**, בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה שעניינה **תיווך לשוחד**, בניגוד לסעיף 295(א) לחוק העונשין; ואילו נאשם 3 הורשע בעבירה שעניינה **מתן שוחד** בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין.

במעמד הרשעתם של הנאשמים 2 ו-3, הודיע גם ב"כ של הנאשמים 1 ו-4 כי הושגה בינו לבין ב"כ המאשימה **הסכמה מלאה** בכל הנוגע לאמיתות **עובדות** כתב האישום; וכי יוגש כתב אישום מתוקן אשר ישקף עובדות אלו. עם זאת צוין, כי קיימת בין הצדדים מחלוקת משפטית בשאלה, האם המעשים הכלולים בכתב-האישום (המתוקן) עולים כדי עבירה של מתן שוחד או תיווך לשוחד. משכך, נוכח הודאתם המלאה של הנאשמים **בעובדותיו** של כתב האישום המתוקן, הוריתי לצדדים להגיש לעיוני סיכומים כתובים, אשר במסגרתם יוכלו לטעון **לעניינה של מחלוקת משפטית זו, על מנת**

שאכריע בה.

הכרעת הדין בעניינם של הנאשמים 1 ו-4 ניתנה ביום 18.12.18. כפי שפורט בהרחבה במסגרת הכרעת הדין הנ"ל - **הנאשם 1** הורשע בעבירה שעניינה **מתן שוחד**, לפי סעיף 291 לחוק העונשין ובעבירה שעניינה **תיווך לשוחד**, לפי סעיף 295(א) לחוק העונשין, ואילו **הנאשם 4** הורשע בעבירה שעניינה **מתן שוחד** לפי סעיף 291 לחוק העונשין.

כפי שציינתי, לכל אחד ואחד מהנאשמים דכאן יוחסה מעורבות פלילית בפרשיות שונות. משותפת לכל הפרשיות הללו **מעורבותו של אדם נוסף, מר רימון חינואי (להלן: "רימון"), שוטר במשטרת ישראל.**

להלן יפורטו העובדות שבבסיס הרשעת הנאשמים, כמפורט לעיל.

בין השנים 2009-2016 שירת רימון כראש צוות חוקרי מש"ל (מרכז שירות לאזרח) בתחנת המשטרה בכרמיאל והתגורר בדיר חנא. במהלך התקופה האמורה, מתוקף תפקידו כחוקר, רימון בא במגע עם אוכלוסייה אזרחית רבה. בהזדמנויות רבות, העמיד עצמו רימון לרשותם של האזרחים אותם הכיר והתערב לבקשתם בעבודת המשטרה השוטפת, בכל הקשור לענייניהם המשטריים. בתמורה להתערבות זו, פנה רימון אל האזרחים ויצר עימם יחסי שוחד, תוך שביקש וקיבל מהם טובות הנאה כספיות ואחרות במקביל להתערבותו בעניינם. בהזדמנויות נוספות, במסגרת היחסים אשר נרקמו בינו לבין אזרחים, הציג רימון בפני האזרחים מצג שווא לפיו הוא סובל ממצב רפואי מורכב המצריך קבלת טיפול רפואי, קניית תרופות ומתן חוות דעת רפואית בעניינו. מצג השווא שימש את רימון לעיתים בדרישתו לשוחד מאת האזרחים ולעיתים כרמייה על מנת לקבל "תרומות" שלא כדין, הכול כפי שיפורט להלן.

עובדות ההרשעה הנוגעות לנאשם 1

במהלך שנת 1999, הכיר רימון את נאשם 1, שהוא תושב הכפר מג'דל כרום. הנאשם 1 נהג לפקוד לעיתים תכופות את תחנת המשטרה בכרמיאל. במהלך התקופה האמורה בכתב-האישום, במספר הזדמנויות שונות, נהג נאשם 1 לפנות אל רימון בכל הנוגע לעניינים משטריים של מקורביו אשר הגיעו לפתחו. רימון נענה לפניותיו של נאשם 1 וסייע בידו בקידום העניינים המשטריים כפי שמפורט באישום זה. בתמורה לאמור, נתן נאשם 1 טובות הנאה לרימון, בין באמצעות כספים שלו ושל מקורביו ובין באמצעות טובות הנאה אשר סיפק לרימון בעצמו, כפי שיפורט להלן:

העובדות בעניינו של בישר בישר:

במועד שאינו ידוע למאשימה, על רקע תאונת דרכים מיום 13.12.14 בו היה מעורב בישר בישר (להלן: "**בישר**"), הוגשה נגד בישר תלונה בתחנה, זאת על ידי ענאן סרחאן. עם היוודע דבר הגשת התלונה לבישר, פנה האחרון אל נאשם 1, המוכר לו בהיותו בן משפחה של אשתו, ביודעו כי נאשם 1 בקשר עם רימון, וביקש ממנו לפנות אל רימון על מנת שזה יפעל לסגירת התלונה. לשם כך נתן בישר סכום כסף לנאשם 1, שגובהו המדויק אינו ידוע למאשימה, עבור הטיפול בסגירת התלונה. עוד באותו היום, בנוכחות בישר, התקשר נאשם 1 אל רימון ושאל אותו כיצד ניתן להביא לידי סגירת התלונה של בישר.

בסמוך לאחר מכן, נסעו בישר ונאשם 1 יחדיו למקום מפגש שנקבע עם רימון, בין מג'דל כרום לראמה, שם מסר נאשם 1 לרימון מעטפה ובה סכום כסף שגובהו אינו ידוע במדויק למאשימה, אך משוער ככולל בין 2,500-5,000 ₪, זאת מתוך סכום הכסף שנתן בישר לנאשם 1 עבור הטיפול בסגירת התלונה.

ביום 28.12.14 נסגרה התלונה בעילה של חוסר עניין לציבור. ביום 19.1.15 לאחר שנודע למתלונן על סגירת התלונה, פנה המתלונן בשנית אל התחנה והגיש תלונה נוספת נגד בישר. עם הגיעו לתחנה, פנה רימון אל המתלונן וניסה להניא אותו מלמסור את התלונה הנוספת. לאחר שהמתלונן עמד על דעתו למסור תלונה נוספת, נגבתה התלונה הנוספת, ותיק החקירה הוצמד לטיפולו של החוקר אמיר פארס.

עם קבלת תיק החקירה לידי, הזמין החוקר את בישר לחקירה באזהרה. בשל זימונו למשטרה, פנה בישר אל נאשם 1, מתוך כוונה להימנע מלסור אל תחנת המשטרה ולהיחקר באזהרה. במסגרת פנייתו של בישר לנאשם 1, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה ומתוך מטרה להביא לידי סגירת תיק החקירה- מבלי שייחקר כלל - נתן בישר לנאשם 1 שיק על סך 5,500 ₪. בהמשך, מסר נאשם 1 לרימון סכום של כ- 2,000 ₪ במזומן עבור סגירת התלונה הנוספת. ביום 9.2.15, ובהעדר סמכות לעשות כן, הזין רימון משימה בתיק החקירה לפיה יש לשלוח את המתלונן לפולגרה. בהמשך, שוחח רימון עם החוקר ואמר לו כי הוא סבור כי המתלונן משקר בתלונתו מאחר והתלונה הראשונה נסגרה, ואין בתלונה הנוספת אלא משום התנכלות לבישר. בעקבות הדברים שנמסרו לו על ידי רימון, פנה החוקר אל המתלונן והזמין אותו למחרת לתחנה. עוד אמר החוקר למתלונן, כי עם הגעתו לתחנה עליו לסור אל רימון.

למחרת, ביום 10.2.15 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בהתאם להנחייתו של החוקר, הגיע המתלונן לתחנה וניגש לרימון. רימון אמר למתלונן שבכוונתו לשלוח אותו לבדיקת פולגרה, והוסיף: "אולי תנסו לסגור את זה ביניכם כי חבל לערב משטרה, אתם מאותו הכפר". זאת, על מנת להביא לסגירת תיק החקירה.

כעבור כחודש ימים, ביום 11.3.15, הזמין החוקר, פעם נוספת, את בישר לשם חקירתו באזהרה. לאחר שנודע לרימון כי בישר הוזמן לתחנה, נטל לידי את תיק החקירה מהחוקר וציין בפניו כי בכוונתו לתאם עם ראש משרד החקירות והמודיעין בתחנה את סגירת התיק. בהמשך אותו היום, ניסח רימון המלצה לסגירת תיק החקירה, זאת בטרם הגיע בישר להיחקר ובמטרה למנוע את חקירתו כחשוד. ביום 24.3.15, פנה רימון אל הרמח"מ והציג לו מצג שווא לפיו הוא החוקר המטפל בתיק והמליץ בפניו על סגירת התיק החקירה בעילה שלפיה אין עניין לציבור.

העובדות בעניינו של נור אבאזה:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך חודש מאי 2016, עוכב נור מוחמד אבאזה (להלן: "נור אבאזה" או "נור") בתחנת המשטרה בכרמיאל בחשד לביצועה של עבירה פלילית. בין החודשים יוני-ספטמבר 2016, במועד שאינו ידוע למאשימה, פנה נור אבאזה לנאשם 1, המוכר לו מכפר מג'דל כרום, בנוגע לתיק הפלילי. בשיחה בין השניים בנוגע לתיק הפלילי, הציע נאשם 1 לנור אבאזה כי בתמורה לתשלום כספי הוא יפנה לרימון ויפעל לסגירת התיק הפלילי. בשלב זה, הזמין נאשם 1 את נור אבאזה לביתו ואמר לו כי עליו להביא עימו סכום של כ-1,000 ₪ מזומן וכי השניים ייסעו להיפגש עם רימון.

בהמשך לסיכום המתואר לעיל, בביתו של נאשם 1, נתן נור אבאזה לנאשם כ-1,000 ₪ מזומן, ולאחר מכן נסעו השניים לתחנה. בהגיעם לתחנה, ולבקשתו של נאשם 1, נתן רימון לנור אבאזה אישור על סגירת התיק הפלילי, זאת למרות שהתיק היה סגור כבר מיום 25.5.16.

בהמשך, ובתמורה למסירת אישור הסגירה לידי של נור אבאזה, במקום שאינו ידוע למאשימה, מסר נאשם 1 סכום כספי לרימון, וזאת מתוך הכסף שנמסר לו על ידי נור אבאזה.

העובדות בעניינם של סלים כרים ומוחמד מנצור:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין החודשים יוני-ספטמבר 2016, פנה סלים כרים (להלן: "**סלים כרים**") אל נאשם 1, על רקע קרבה משפחתית ביניהם, בעניין תיק סמים שהיה תלוי ועומד נגדו. במסגרת השיחה ביניהם, אמר סלים כרים לנאשם 1 כי אם יצליח נאשם 1 להביא לסגירת התיק באמצעות רימון, אזי ישלם לנאשם 1,000 ₪ שאותם יעביר לרימון. בהתאם לסיכום זה, ניגשו נאשם 1 וסלים כרים אל רימון בתחנה, שם בדק רימון באמצעות המסופים המשטרתיים העומדים לרשותו אודות תיק הסמים.

לאחר הבדיקה מסר רימון לסלים כרים בכזב, כי התיק ייסגר בתחנת עכו, זאת על אף שרימון ידע כי התיק הועבר ליחידת התביעות בעכו לשם בחינת העמדתו של סלים כרים לדין.

בהמשך, מסר נאשם 1 לרימון סכום כסף שערכו אינו ידוע במדויק למאשימה, זאת מתוך הסכום שנמסר לו על ידי סלים כרים. בשלב זה אמר רימון לנאשם 1 ולסלים כרים, כי בתיק סמים זה מעורב גם חשוד נוסף בשם מוחמד מנצור (להלן: "**מוחמד מנצור**"), והתעניין האם גם הוא "זקוק" לסגירת תיק הסמים. רימון עשה כן כאשר היה מודע לכך כי תיק הסמים בעניינו של מוחמד מנצור סגור זה מכבר מיום 6.3.16. בעקבות האמור, פנה סלים כרים אל מוחמד מנצור וסיפר לו אודות האפשרות לסגור את תיק הסמים בעניינו תמורת סכום כספי שישולם לרימון. בתגובה הביע מוחמד מנצור רצון לשלם את הסכום עבור סגירת תיק הסמים ובמהלך אותה השיחה, הבהיר נאשם 1 כי בתמורה לסגירת התיק עליו לשלם סכום שערכו המדויק אינו ידוע במדויק למאשימה, אך נע בין 1,300-1,500 ₪ במזומן. מיד לאחר מכן, הדפיס רימון אישור רשמי של המשטרה אודות תיק הסמים הסגור, וחתם את האישור בחתימתו. בהמשך אותו היום, עם צאתם מתחנת המשטרה, נפגשו נאשם 1, סלים כרים ומוחמד מנצור בכביש הראשי במג'דל כרום. בהזדמנות זו מסר נאשם 1 למוחמד מנצור את אישור הסגירה, ובתמורה נתן מוחמד מנצור לנאשם 1 סכום של 1,500 ₪ במזומן, זאת בנוכחותו של סלים כרים. מתוך סכום הכסף שנתן מוחמד מנצור לנאשם 1, לקח נאשם 1 לעצמו סכום של 500 ₪ ואת היתרה העביר לרימון בשלב מאוחר יותר, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה.

העובדות בעניינו של השב"ח:

ביום 17.8.16 בין השעות 11:44-11:52, ובמסגרת היחסים השוכחים ביניהם, פנה נאשם 1 לרימון בקשר לקרוב משפחתו שהינו שוהה בלתי חוקי (שב"ח) מכפר זיתא שנתפס בשטחי ישראל, וציין בפניו כי הוא איש נורמטיבי שעבד בישראל ללא אישור כדן. על מנת לטפל בבקשתו של נאשם 1, ביקש רימון ממנו את מספר תעודת הזהות של השב"ח ובאותו היום, בין השעות 12:15-14:43, ביצע רימון בדיקות במסופים המשטרתיים אודות השב"ח, בהתאם לבקשתו של נאשם 1.

בשעה 12:49, מסר רימון לנאשם 1 כי השב"ח נחקר, וכי הוא עתיד להשתחרר עוד באותו היום. עוד הוסיף רימון לנאשם 1, כי עם השב"ח נעצר אדם נוסף, אזרח ישראל, שעתיד להישאר במעצר מאחר והוא בעל רישום פלילי. בהמשך אותו היום בשעה 18:07 פנה נאשם 1 אל רימון פעם נוספת וטען בפניו כי ככל הידוע לו, השב"ח טרם שוחרר. בתגובה הסביר רימון, כי בירר בשעות הבוקר אודות השב"ח וכפי שהבטיח, השב"ח ישוחרר. בשעה 18:20 מסר רימון לנאשם 1 כי השב"ח שוחרר והציג בפניו מצג שווא לפיו שחרורו בוצע בשל היכרותו של נאשם 1 עם רימון והתערבותו של רימון בעבורו. באותה השיחה הסביר רימון לנאשם 1, כי השב"ח קיבל זימון לסור למחסום המשטרתי ביום למחרת והציע לנאשם 1 להביא את השב"ח קודם אליו, או אז אולי יצליח "להוציא אותו מזה", והוסיף כי הוא יודע שהשב"ח הוא "אחד משלנו".

בין התאריכים 26/8/16-24/8/16 ביצע נאשם 1 עבודות אינסטלציה בביתו של רימון, וזאת ללא תשלום. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 20.8.16 ביקש רימון מנאשם 1 כי ייתן לו עזרה כספית. בתאריך 20.8.16 בשעה 15:32 ומשלא נתן לו כסף, אמר רימון לנאשם כי הוא כועס עליו מאחר ולא נענה לבקשתו, וזאת כדבריו, לאחר שסייע לו בעניינו של השב"ח, כאמור: "הבאתי אותו, סידרתי את זה, והכל בסדר אני עושה הכול בלי שתשאל אותי, תאמין לי".

העובדות בעניינו של ראבב סלימאן קרקרה:

בתאריך 13.9.16 בשעה 16:48, במסגרת היחסים השוחדיים ביניהם, ביקש נאשם 1 מרימון, כי יברר אודות בן משפחתו בשם ראבב סלימאן קרקרה על רקע עיכובו במסגרת חקירה משטרתית בתחנת משגב. בשעה 16:49 לאחר שביצע בדיקה בעניין, השיב רימון לנאשם 1, כי "זה אירוע רציני" וכי סלימאן נעצר בחשד לביצוע עבירת הצתה. עוד בשיחה זו סיפר רימון לנאשם 1, כי סלימאן הגיע למשטרה עם כוונה ביד, והבהיר לו כי זהו פרט שסיפר רק לו וכי אסור לו לגלות זאת לבני משפחתו של סלימאן. עוד אמר רימון לנאשם 1, שהוא ינסה לעשות "סולחה" במסגרת החקירה ויראה איך יוכל "לעזור". למחרת, בתאריך 14.9.16 בשעה 18:49, מסר רימון לנאשם 1 פרטים מתוך החקירה לפיהם ישנו תיעוד של מצלמה ועד ראיה לאירוע ההצתה. בתאריך 17.9.16 בשעה 13:02 היה רימון במכון לשטיפת רכבים אשר בבעלותו של קרוב משפחה של נאשם 1, בשם מוהנד. במהלך השיחה ביניהם, ביקש נאשם 1 מרימון לשוחח עם מוהנד, או אז ביקש נאשם 1 ממוהנד שלא לגבות תשלום מרימון וכי מבקש לשלם עבורו, זאת מאחר ש"הבחור הזה יקר לי מאוד. הוא חוקר חזק".

כאן המקום לציין, כי במסגרת כתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 1 יוחסו לו עובדות נוספות (פרשיות נוספות). עם זאת, מאחר שקבעתי במסגרת הכרעת הדין שאין אלה עולות כדי עבירה פלילית, ברי כי אלה לא יפורטו במסגרת תיאור העובדות הצריכות לגזר דינו.

עובדות ההרשעה הנוגעות לנאשם 2

בין השנים 2014-2015 הכיר רימון את נאשם 2 על רקע עסקיו בתחום המכוניות בכפר נחף, במסגרתם רכש רימון מנאשם שתי מכוניות. נאשם 2 ידע כי רימון הינו חוקר משטרה בתחנה. במהלך התקופה האמורה בכתב-האישום, במספר הזדמנויות שונות, נהג נאשם 2 לפנות אל רימון בכל הנוגע לעניינים משטריים שלו ושל מקורביו אשר הגיעו לפתחו. רימון נענה לפנייתו של נאשם 2 וסייע בעדו בקידום העניינים המשטריים כפי שיפורט להלן. במסגרת יחסי השוחד בין רימון לנאשם 2, תיווך נאשם 2 בין מקורביו לבין רימון, בכל הנוגע לענייניהם המשטריים, הכול כפי שיפורט להלן:

העובדות בעניינו של ניזאר קאדרי

בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום הכיר נאשם 2 את ניזאר קאדרי כבעלים של עסק ללא היתר המספק סולר לרכבים ממונעים בכפר נחף. ניזאר קאדרי הכיר את נאשם 2 כמי שיש לו קשרים עם אנשי משטרה ונציגי הרשויות.

עובר ליום 18.8.16 ולצורך הוצאת רישיון לעסק פנה ניזאר קאדרי אל נאשם 2, כדי שיפעל על מנת לסייע בעדו לקבלת הרישיון. בשיחה זו אמר נאשם 2 לניזאר קאדרי כי הוא מכיר שוטר אשר באמצעותו יפעל לקדם את קבלת הרישיון.

בהמשך, ניגש נאשם 2 אל רימון בתחנה ועמו ניזאר קאדרי. שם, סיפר ניזאר קאדרי לרימון אודות העסק והיעדר

הרישיון. בשלב זה, הפנה רימון את ניזאר קאדרי לגורם הרלוונטי במועצה המקומית בכפר מנדא, ואף שוחח תחילה עם גורם משטרה אחר לצורך קידום הרישיון והשגת אישור משטרה לקראת קבלת הרישיון.

למחרת בשעה 11:47, הודיע נאשם 2 לרימון כי הגורם המשטרה אליו הפנה רימון את ניזאר קאדרי, לא סייע בעדו. בתגובה הורה רימון לנאשם 2 לבקש מניזאר קאדרי שימציא לרימון שלושה שיקים פתוחים ודחויים ובתמורה יושג האישור עבור ניזאר קאדרי. כעבור מספר דקות בשעה 12:31 הודיע נאשם 2 לרימון כי ניזאר קאדרי נתן את הסכמתו העקרונית למתן השיקים.

בתאריך 21.8.16 בשעה 11:49 ביקש רימון מנאשם 2 את מספר הטלפון של ניזאר קאדרי. בסמוך לאחר מכן בשעה 12:01, פנה רימון ישירות אל ניזאר קאדרי, וביקש לשוחח איתו בעניין "איש דחוף". בתגובה השיב ניזאר קאדרי לרימון כי הוא עסוק וכי ישוחח עימו בהמשך היום.

בהמשך, בתאריך 21.8.16 בשעה 15:12, ביקש רימון מניזאר קאדרי סיוע כספי בסך 11,000 ₪, זאת תוך שהציג בפני ניזאר קאדרי מצג שווא לפיו הכסף הינו עבור קניית מכשיר רפואי אשר שוויו 122,000 ₪ אותם הוא צריך לשלם עד למחרת בשעה 15:00. רימון הוסיף ואמר שכאשר הוא יבריא הוא "יהיה כמו מסמר שעומד לצידו".

למשמע הדברים השיב ניזאר קאדרי, כי אין באפשרותו לסייע בסכום שהתבקש, אלא במתן סכום כספי על סך 5,000 ₪, חציו במזומן וחציו בצ'ק דחוי לעוד חודש ימים. בשלב זה ביקש רימון מניזאר קאדרי כי ימנע מלשתף את נאשם 2 בבקשתו ובסיכום ביניהם. לקראת סיום השיחה, חזר ניזאר קאדרי על בקשתו לסייע בדבר הנפקת האישור. בתגובה, השיב רימון "שמע, אני הבטחתי לך שאני אטפל בזה, אני אטפל לך בזה".

בהמשך אותו היום בשעה 17:01 עדכן רימון את נאשם 2, כי פנה אל הגורם המשטרה הרלוונטי בעניין האישור וכי בהמשך אותו השבוע, יקבל ניזאר קאדרי לידיו את האישור.

כעבור מספר שעות, בסמוך לשעה 19:26, נסע ניזאר קאדרי לביתו של רימון ומסר סכום כסף בסך של 5,000 ₪. ביום 23.8.16 בשעה 10:33, הודיע רימון לנאשם 2 כי אין בכוונתה של המשטרה לתת לניזאר קאדרי את האישור, והציע לנאשם 2 דרך עקיפה אשר באמצעותה יוכל ניזאר קאדרי להפעיל את העסק ללא צורך באישור המשטרה.

העובדות בעניינו של מטר עבד אלמג'יד

בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום, היו בין נאשם 2 לבין מטר עבד אלמג'יד (להלן: **מטר עבד אלמג'יד**) קשרי חברות. מטר עבד אלמג'יד הכיר את נאשם 2 כמי שיש לו קשרים עם אנשי משטרה ונציגי הרשויות. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין החודשים אפריל-מאי 2016, במסגרת היחסים השוחזרים ביניהם, פנה נאשם 2 אל רימון בבקשה למטר עבד אלמג'יד וזאת על מנת לקבל אישור משטרה לקראת הליך של קבלת רישיון עסק. לצורך זה, הזמין רימון את מטר עבד אלמג'יד לתחנה על מנת שיוכל רימון לקדם את עניינו. בהמשך להזמנתו של רימון, הגיעו נאשם 2 ומטר עבד אלמג'יד אל רימון אשר פנה בעניינם אל שוטר נוסף, ממנו ביקש רימון כי "יסייע" למטר עבד אלמג'יד ככל שיוכל ויספק לו את האישור. לבקשתו של רימון השיב השוטר, כי אינו יכול לסייע מכיוון שאין בסמכותו לעשות כן. על אף תגובתו של השוטר, הבטיח רימון לנאשם 2 ולמטר עבד אלמג'יד כי הוא ימשיך לפעול בעניין קבלת האישור עבור מטר עבד אלמג'יד. בהמשך להבטחתו זו של רימון, פנה נאשם 2 למטר עבד אלמג'יד וביקש ממנו כ- 4,000 ₪ שיועברו לרימון בתמורה לסיועו בעניין זה.

כעבור מספר ימים, נתן מטר עבד אלמג'יד לנאשם 2 סכום כסף שערכו המדויק אינו ידוע למאשימה, אך הוא נע בין 4,000-6,000 ₪ וזאת במטרה שיועבר הכסף לרימון. בהמשך, נתן נאשם 2 לרימון סכום של כ-2,000 ₪. עם קבלת הכסף, אמר רימון לנאשם 2 כי מעתה לא תהיה אכיפה משטרתית כנגד מטר עבד אלמג'יד בנוגע לעסק אותו הוא מנהל.

העובדות בעניינו של סאלח חאג'

בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, במסגרת היחסים השוחדיים ביניהם, פנה נאשם 2 אל רימון בקשר לקרוב משפחתו בשם חליל חאג' אשר היה עצור בתחנה בגין חשד לביצוע עבירת אלמ"ב.

בסמוך לאחר מכן, הגיעו נאשם 2 ובן משפחתו של חליל בשם סאלח חאג' (להלן: **סאלח**) לתחנה ונכנסו אל חדרו של רימון. במעמד זה, שאל סאלח כיצד ניתן לקדם את שחרורו של חליל. בתגובה השיב רימון, כי לאחר שייחקרו שני עדים בתיק, יוכל חליל להשתחרר ממעצר. בסמוך לאחר מכן, חקר רימון את אחד העדים בנוכחותו של סאלח. בשלב זה, נתן סאלח לנאשם 2 סך כספי של 2,000 ₪, וזאת בתמורה לטיפול בעניינו של חליל באמצעות רימון. למחרת, הודיע רימון לנאשם 2 כי חליל שוחרר וכי הוא מוזמן לתחנה לקחת אישור לצורך הצגתו בפני בית המעצר בקישון בו עצור חליל (להלן: **האישור**). מיד לאחר מכן, נסע נאשם 2 אל התחנה ולקח מרימון את האישור. בדרכו חזרה מבית המעצר בקישון, עצר נאשם 2 פעם נוספת בתחנה. בתחנה נפגשו רימון, חליל, ונאשמים 2 וסאלח. במעמד זה, מסר נאשם 2 לרימון סכום של 1,000 ₪, זאת מתוך 2,000 ₪ אותם נתן סאלח לנאשם 2 בתמורה לסיועו של רימון בעניינו של חליל.

העובדות בעניינו של עבד סעיד

בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום, היו בין מר עבד סעיד לנאשם 2 קשרי שכנות על רקע מקום מגוריהם של השניים בכפר נחף. סעיד הכיר את נאשם 2 כמי שיש לו קשרים עם אנשי משטרה ונציגי רשויות החוק.

במועד שאינו ידוע למאשימה, פנה סעיד אל נאשם 2 וביקש ממנו סיוע בעניין בקשה אותה הוא עתיד להגיש בעניין "איחוד משפחות", היות שאשתו של סעיד הינה אזרחית ירדנית. בהמשך להבטחתו, בתאריך 19.8.16 בשעה 12:44, פנה נאשם 2 אל רימון וביקש ממנו כי יברר וימסור לו את מספר הזהות של אשתו של סעיד. בתגובה, השיב רימון כי הוא מבקש לדבר עם נאשם 2 מטלפון בלתי מזהה ולשם כך יחזור אליו.

בשלב מאוחר יותר, שוחחו רימון ונאשם 2 מטלפון בלתי-מזהה. אז, מסר נאשם 2 את שם האישה לרימון עבור הבדיקה, ורימון מסר לו את מספר תעודת הזהות אותו ביקש לברר.

בהמשך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נפגשו נאשם 2 ורימון בחניון של מרכז קניות, שם מסר נאשם 2 לרימון סל דובדבנים. במעמד זה ביקש נאשם 2 מרימון כי יבדוק עבורו במסוף המשטרה לצורך קידום הבקשה. לצורך ביצוע הבדיקה, לקח רימון מנאשם 2 את תעודת הזהות של סעיד. בסמוך לאחר מכן, ביצע רימון את הבדיקה, ומסר לנאשם 2 כי לסעיד אין רישומים פליליים שיכולים לעכב את הבקשה לאיחוד משפחות.

העובדות בעניינו של עאמר סויד

בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום, הכיר נאשם 2 את עאמר סויד (להלן: **עאמר**) על רקע תחום עיסוקם המשותף

בעניין מכוניות. במסגרת זו אף קנה נאשם 2 רכבים משומשים מעאמר.

בתקופה האמורה, במועד שאינו במדויק למאשימה, נסע רימון עם נאשם 2 אל ביתו של עאמר וזאת לצורך בדיקת רכב לשם קנייתו עבור רימון. במועד אחר שאינו ידוע למאשימה, השתמש רימון בשירותיו של עאמר כמתווך לצורך העברת בעלות של רכב אותו מכר רימון לאדם אחר.

על רקע ההיכרות האמורה, בתאריך 23.9.16, במסגרת היחסים השוחדיים ביניהם התקשר רימון אל הנאשם 2 ומסר לו כי אל התחנה הגיעו אנשים שבאו להגיש תלונה כנגד עאמר בגין חשד לזיוף בעלות רכב. עוד מסר רימון לנאשם 2, כי הוא הפנה אותם למשרד הרישוי.

כעבור מספר ימים בתאריך 29.9.16 בשעה 11:03, התקשר נאשם 2 אל עאמר ועדכן אותו בדברים שנמסרו לו על ידי רימון. בתגובה, שאל עאמר את נאשם 2 בדבר זהות האנשים אשר ביקשו להתלונן נגדו. בתגובה השיב רימון לנאשם 2, כי אינו מכיר אישית את מי שהתלונן אך כי המתלונן הינו מבני משפחת טיטי, והוסיף "תגיד לעאמר שטוב שאתה נמצא לסגור לו את כל התיקים". בהמשך השיחה, שוחח רימון בעצמו עם עאמר והבהיר לו, כי הוא אמנם אינו יודע את זהות המתלונן, אך עליו להיזהר מפני התנהגות עבריינית הקשורה בנושאי העברת בעלות של רכבים.

עובדות ההרשעה הנוגעות לנאשם 3

בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 25.2.16, פנה נאשם 3 אל בישר, בידעו כי יש לו קשרים במשטרת ישראל; על מנת שסייע בעדו בקשר לאירוע גניבה בגינו נחשד.

ביום 25.2.16 ובהמשך לבקשתו של נאשם 3, הציע בישר לנאשם 3 להתלוות אליו לתחנת המשטרה, וביקש ממנו להצטייד בכסף. לאור דבריו אלו של בישר נתן נאשם 3 לבישר סכום כספי של 1,000 ₪, על-מנת שסייע בעדו במסגרת תיק הגניבה. בסמוך לאחר מכן, נסעו נאשם 3 ובישר אל תחנת משטרת כרמיאל. על-פי הוראתו של בישר, המתין נאשם 3 בחניון התחנה ובישר נכנס לתחנה. עם חזרתו לחניון, פנה בישר אל נאשם 3 ואמר לו כי תיק הגניבה הוא תיק חמור וכי נאשם 3 "בבעיה גדולה". בישר הפציר בנאשם 3 לשלם סכום נוסף על-מנת ש"הבעיה" תיפתר. מששאל נאשם 3 מהו סכום הכסף אותו הוא נדרש למסור, השיב בישר "מה שאתה יכול תביא, אבל תביא משהו טוב". בשלב זה, עזבו השניים את תחנת המשטרה וחזרו לכפר מג'דל כרום שם הוציא נאשם 3 מבנק מרכנתיל, סכום כסף בסך 4,000 ₪, אותם הכניס למעטפה אשר נתן לבישר. בסמוך לאחר מכן, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, חזרו נאשם 3 ובישר בישר לתחנת המשטרה.

עם הגעתם לתחנת המשטרה, נכנסו בישר ונאשם 3 אל חדרו של רימון. בישר נתן לרימון את המעטפה ובתוכה חלק מסכום כסף אשר נתן נאשם 3 לבישר. בשלב זה, אמר רימון לנאשם 3 לגשת למחרת היום בשעה 08:00 לתחנת שפרעם לחוקר בשם אחמד סוואד. בנוסף, אמר רימון כי אל לו לפחד וכי יצטרך להיחקר אך לאחר מכן יוכל לשוב אל ביתו, ובכך ייסגר תיק הגניבה. לאחר מספר ימים, בתאריך 1.3.16 פעל נאשם 3 על-פי הנחיותיו של רימון וניגש אל החוקר סוואד בתחנת שפרעם. עם הגעתו, שאל החוקר סוואד את נאשם 3 לשמו, ולאחר מכן קרא לו לחקירה. במהלך החקירה, שאל החוקר סוואד את נאשם 3 מה טיב היכרותו עם רימון, ונאשם 3 השיב כי אינו מכיר אותו כלל. במקביל לחקירתו של נאשם 3 על-ידי החוקר סוואד, בסמוך לשעה 11:25, ביצע רימון בדיקות במסוף המשטרתי בעניינו של נאשם 3, והתקשר לחוקר סוואד ולבישר על מנת לעדכן אותם על בדיקותיו. בתום חקירתו, הודיע החוקר סוואד לנאשם 3 כי הוא עצור.

בתאריך 2.3.16 במהלך דיון בהארכת מעצרו של נאשם 3 (לאחר ששה מספר ימים במעצר), נכחו בישר ובני משפחתו של נאשם 3 באולם בית-המשפט. בתום הדיון פנו בני המשפחה של נאשם 3 אל בישר והטיחו בו את הידוע להם על אודות הכסף שנתן נאשם 3 לבישר, אותו העביר לרימון. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ובעקבות הפצרותיהם של בני המשפחה, החזיר בישר, למורת רוחו, את הכסף שנתן לו נאשם 3.

בשל כעסו, עובר לתאריך 25.4.16 ביקש בישר מחברה אשר זהותה אינה ידועה למאשימה, כי תשלח הודעות טלפוניות מאיימות למכשיר הטלפון הסלולארי שלו ושל אשתו תוך שיירה כהתחזות להודעות שהתקבלו מנאשם 3. זאת עשה בישר על מנת להגיש תלונה כוזבת נגד נאשם 3 בחשד לעבירות איומים, וכנקמה על כך שנאלץ להחזיר לנאשם 3 את הכסף ביום 25.4.16 במסגרת תכנית הנקמה הגיש בישר תלונה בתחנה כנגד נאשם 3, אשר בעקבותיה נחקר נאשם 3 באזהרה בחשד לביצועה של עבירה פלילית. בהמשך, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, ובהמשך לתכנית הנקמה פנה בישר אל נאשם 1, וביקש ממנו כי אם יראה או ישמע על הפרתו של נאשם 3 את מעצר הבית שהוטל עליו, או-אז ידווח על כך למשטרה ובתמורה לכך יקבל ממנו "כל דבר שירצה".

עובדות ההרשעה הנוגעות לנאשם 4

בין השנים 2014-2016 במסגרת מספר אירועים פליליים בהם היה מעורב נאשם 4, הכיר נאשם 4 את רימון כחוקר בתחנה. בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום, במהלך החודשים ספטמבר-אוקטובר 2016, ביצע נאשם 4 ואחיו תאמר עבודות שיפוץ בביתו של רימון בשווי 2,300 ₪ לכל הפחות. במסגרת ההיכרות האמורה עם רימון, בתאריך 31.10.16 בשעה 23:01, התקשר נאשם 4 אל רימון, על רקע עיכובו על ידי המשטרה במסגרת חיפוש שנעשה ברכבו. בשיחה זו, ביקש נאשם 4 מרימון כי יסייע בעדו. בתגובה, ביקש רימון מנאשם 4 כי ייתן את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו לשוטר אשר עיכב אותו (להלן: "השוטר"), וזאת על מנת שיוכל לשוחח עמו. בשיחה זו ביקש רימון מהשוטר "לשמור על כיוואן" ושאל האם הוא וחבריו מתנהגים בסדר. לשאלה זו השיב השוטר שהכול בסדר.

בתום השיחה האמורה, ביקש רימון מהשוטר לשוחח בשנית עם נאשם 4. או אז שאל רימון את נאשם 4 לגבי המשך עבודות השיפוץ בביתו. למשמע הדברים השיב נאשם 4 כי בכוונתו להמשיך ולבצע את עבודות השיפוץ ולסיים עד לסוף השבוע. כעבור זמן מה, ביצע נאשם 4 את עבודות השיפוץ בביתו של רימון, וזאת תמורת חצי ממחיר עלות העבודות שבוצעו בפועל.

תסקירי שירות המבחן

שירות המבחן בחן את עניינם של כל הנאשמים דכאן. להלן יובאו בקצרה ממצאי התסקירים כולם כדלהלן:

נאשם 1 (נמר מנאע)

במסגרת התסקיר בעניינו פורט, כי הנאשם בן 56, נשוי ואב לחמישה. עוד צוין, כי נאשם זה אינו עובד (החל משנת 2011) על רקע בעיות בריאותיות ולפיכך מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה של הביטוח הלאומי. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי סיים 9 שנות לימוד בלבד מאחר ונזקק לסייע בפרנסת משפחתו. צוין, כי עיון בגיליון רישומו הפלילי העלה כי לחובתו חמש הרשעות קודמות (האחרונה משנת 2006) בגין עבירות שעניינן רכוש ואלימות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אמנם נוטל אחריות מילולית על מעשיו אך אינו מחובר רגשית לחומרת מעשיו ומנסה לצמצם את חלקו באירוע. לשיטתו, סייע לאנשים לטפל בבעיותיהם, באמצעות השוטר המעורב בפרשה (אותו הכיר

הנאשם שתופקד כסייען (למשטרה) ועל כן לא ראה במעשיו כעבירה על החוק. הנאשם שלל נזקקות טיפולית סביב ביצוע העבירות. קצינת המבחן התרשמה מהנאשם כבעל תקשורת בין - אישית טובה. הוסף, כי מתיאור קורות חייו ניכר צורך מוקצן בריצוי וקבלה מצדם של אחרים, לשם תחושת ערך עצמי תקין וחיובי. להערכת שירות המבחן, מנגנון אישיותי זה הוביל לביצוען של העבירות. קצינת המבחן התרשמה שניכרה אצל הנאשם תחושת "כל יכול" הנובעת מעבודתו כסייען למשטרת ישראל, שכן בביצוען של העבירות קיימת האדרה עצמית בפני אחרים. פעולות אלו מהוות עבור הנאשם ביסוס זהות עצמית חיובית והגברת ביטחון עצמי.

לאור המקובץ, התרשמותו של שירות המבחן הינה כי הנאשם אינו מודע באופן מספק לחומרת מעשיו. באופן זה, עמדותיו אינן מספיקות לצורך ביסוס הליך טיפולי במסגרתו של שירות המבחן. הוסף, כי קיימים במאפייני אישיותו של נאשם זה מרכיבים מתחום המרמה ומאחר שהוא מתקשה להתחבר להתנהלותו הבעייתית הוא **אינו בשל לטיפול**. לצד זאת, ציינה קצינת המבחן שהתרשמותה היא שההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע הממתן את החשש להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו.

לסיכום, הומלץ לבית המשפט לשקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות באמצעות הטלת מאסר, שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה מותנית משמעותית וקנס.

נאשם 2 (מ"ע)

שירות המבחן בחן גם את עניינו של הנאשם זה. צוין, כי הנאשם בן 43, נשוי ואב לחמישה, מתגורר עם רעייתו בנחף ומתקיים מקצבת נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי. לאור פטירתו של אביו ועל מנת ולסייע בכלכלת אמו ואחיו. נאלץ הנאשם להשתלב בגיל מוקדם במעגל התעסוקה. משכך, השלים 9 שנות לימוד בלבד. לדבריו, לאורך השנים עבד בעבודות מזדמנות עד לשנת 1999 שבה אובחן כסובל מסכיזופרניה והחל כאמור לקבל קצבת נכות. הוסף, כי הנאשם נתון עד היום למעקב רפואי ונפשי ונזקק לבדיקות חוזרות ונשנות מידי שלושה חודשים. עיון בגיליון רישומו הפלילי לימד כי אין לחובתו הרשעות קודמות.

שירות המבחן התרשם כי נאשם זה מתקשה ליטול אחריות על מעשיו. לדבריו, לא ביצע את מעשיו עבור שוחד או קבלת טובות הנאה, אלא חשש להסתבך עם השוטר המעורב בפרשה דכאן. עם זאת, לאורך תהליך האבחון הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער רב על מעשיו וטען כי כיום הוא מבין את גודל טעותו ולא יחזור על התנהגותו זו. לדבריו, לאחר מעצרו מצבו הנפשי הידרדר וכעת הוא נתון לחרדות גדולות, נוכח ההליך המשפטי בו הוא נתון.

שירות המבחן התרשם, כי לא עמדו ברקעם של מעשיו הזדהות עם נורמות וערכים עבריינים, אלא גורמים רגשיים. אלו באו לידי ביטוי בקושי בוויסות דחפים וקושי בהפעלת שיקול דעת הולם. קשיים אלו, כך צוין, מקורם בילדותו ובאובדן אביו בגיל מוקדם, כאשר אלו מתעצמים בשל מחלתו ובשל הפרעה הטורדנית מהן סובל הנאשם.

שירות המבחן התרשם מקושי ליטול אחריות מלאה על מעשיו ומניסיון לטשטש את מעשיו. צוין בהקשר זה כי התייחסותו לפיה הוא נוטל אחריות על מעשיו נעשתה פועל יוצא של חרדות, המאפיינות את מחלת הסכיזופרניה. בנוסף, קצין המבחן התרשם כי קיים אצל הנאשם קושי לשמור על יציבות לאורך זמן, לנוכח יכולתו המוגבלת להשתלב במסגרות תעסוקה ולאור הטיפול התרופתי לו נזקק הנאשם על מנת לשמור על יציבות רגשית ופיזית. לצד זאת, צוין כי העדרו של

עבר פלילי מלמד על אדם בעל ערכים חברתיים תקינים (ללא אינדיקציות לשימוש בחומרים ממכרים).

לאור המקובץ, תוך שימת דגש על מצבו הנפשי והרפואי נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית אשר ביכולתה להפחית את רמת הסיכון להישנות עבירות דומות.

נאשם 3 (דיאא יעקב)

במסגרת התסקיר בעניינו של נאשם זה צוין, כי הוא בן 34, רווק, העובד בחברה למוצרי נייר, בתפקיד עוזר נהג. הוסף, כי הנאשם אובחן על ידי המרכז הרפואי לבריאות הנפש מזור כסובל מפוסט טראומה, פועל יוצא של שוד מזויין שהתרחש במקום עבודתו. עקב כך, הנאשם טופל טיפול פסיכולוגי ותרופתי. בהתייחסו לביצוע העבירה ציין הנאשם בפני שירות המבחן כי היה נתון בלחץ עקב הליך פלילי בו היה מעורב ופעל כפי שפעל מהחשש שמא משפחתו תיחשף להליך הפלילי בו היה מעורב. לדבריו, הוא נהג בתמימות ובלי שידע כי הוא מבצע עבירה פלילית חמורה.

בהתייחסו לבחינת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, ציין קצין המבחן, כי מחד גיסא התרשם כי נאשם הוא אדם המבין (קוגניטיבי) כי חצה גבול ועקב כך מביע תחושות בושה וחרטה. מאידך גיסא, צוין, כי הנאשם מתקשה להתייחס באופן מעמיק לתכנון ולתחכום הטמונים במעשיו. עוד הוסף, כי הנאשם ציין שאינו זקוק להליך טיפולי משכך, לאור הקושי של הנאשם להכיר בבעייתיות הטמונה בדפוסי התנהלותו והעדר חיבור והתבוננות במעשיו, אזי קיים קושי לשלול את הסיכון להישנות מעשים דומים בעתיד.

כשאלו הם פני הדברים, נמנע שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית גם בעניינו של נאשם זה.

נאשם 4 (סאמח כיוואן)

צוין, כי הנאשם בן 24, נשוי ומצפה להולדת ילדו הראשון. לדבריו, גדל בתנאי מצוקה כלכלית. בעקבות זאת נאלץ לנשור מהמסגרת הלימודית ולסייע למשפחתו בפרנסתה (כיום עובד בגינות). עיון ברישומי הפלילי לימד כי לחובתו הרשעה קודמת (משנת 2015) בגין עבירה שעניינה החזקת חלק של נשק ותחמושת (נידון לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות).

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטל אחריות חלקית על מעשיו. לדברי הנאשם באוזני השירות ההנחה שנתן לשוטר לא נעשתה כחלק מפעולות שיחוד, שכן נהג להעניק הנחות עבור עבודות שאותן ביצע.

בהתייחסו לבחינת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, ציין קצין המבחן, כי הוא מתרשם מאדם בעל דפוסי חשיבה והתמודדות נורמטיביים המגלה אחריות לעצמו וכלפי משפחתו. הוסף, כי בימים אלו הוא עסוק בבניית משפחה ושמירה על תפקוד תעסוקתי יציב. התרשמות שירות המבחן הייתה כי הנאשם אמנם מבין שבמעשיו חצה גבולות אך במקביל לכך מתקשה להתייחס באופן מעמיק לתכנון ולתחכום הטמונים במעשיו. הנאשם טען בפני קצין המבחן שאינו זקוק להליך טיפולי סביב התנהלותו המתוארת.

כשאלו הם פני הדברים, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם זה. בכל הנוגע להמלצת השירות לעניין העונש, צוינה העובדה שלפיה שירות המבחן התלבט רבות עובר להמלצתו להלן, שכן מדובר באדם חיובי שביצע עבירה שבאופייה הינה חמורה. לפיכך, הומלץ, מבלי להתעלם מחומרת העבירה שלא למצות את הדין עם נאשם זה ולהסתפק בעונש שאינו ממושך לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה משמעותי וקנס.

ראיות התביעה לעניין העונש

ב"כ התביעה הציגה לפני תדפיסי מידע פלילי בעניינם של הנאשמים **1, 3 ו-4**. מאלו למדתי, כי -

הנאשם 1 נדון בגין עבירה שעניינה ביצוע עבודות ללא היתר (בשנת 2006) לעונשי קנס והתחייבות להימנע מעבירה. כמו כן, ברישום הפלילי (שהתיישן זה מכבר) כלולות עבירות שעניינן, היזק לרכוש במזיד, הסגת גבול פלילית ותגרה. בגין כל אלו הוטלו מאסרים מותנים (לחודשיים) וקנסות.

הנאשם 3 נדון בשנת 2017 למאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים לצד מאסר מותנה וקנס, בגין ביצוע של עבירות שעניינן גניבה ופריצה לבניין שאינו דירה.

הנאשם 4 נדון בשנת 2015 למאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים לצד מאסר מותנה וקנס, בגין ביצוע של עבירה שעניינה גניבה והחזקת חלק של נשק או תחמושת.

הנאשם 2 נעדר עבר פלילי.

טיעוני המאשימה לעניין העונש

ב"כ המלומדת של המאשימה, עו"ד קולין, עמדה על כך שעסקינן בפרשה חמורה שבמרכזה מקבל השוחד (שוטר במשטרת ישראל) כאשר מנגד פעלו מולו מתווכים לשוחד ונותני שוחד שונים.

בהתייחסה, ראשית, **לעניינו של הנאשם 1** ציינה התובעת המלומדת, כי נאשם זה "גזר" (פועל יוצא ממעשי התיווך שביצע) מהאזרחים השונים שפנו אליו סך כולל של 6,000 ₪, כאשר בנוסף, ביצע עבור מקבל השוחד עבודות אינסטלציה ואף שילם עבור שטיפת מכוניתו. הודגש, כי בתמורה לכל אלו העמיד השוטר את עצמו לרשותו של נאשם 1 בכל אשר ביקש. התובעת המלומדת עמדה על כך שמעשיו של נאשם זה פגעו בצורה ברורה בערך המוגן החשוב שהוא אמון הציבור.

בהתייחסה **לנאשם 2** הדגישה, כי גם נאשם זה תיווך לשוחד בין אזרחים המקורבים אליו לבין רימון. הוסף, כי נאשם 2 נתן גם הוא לשוטר שוחד משל עצמו. צוין, כי מעשיו של נאשם 2 הם מעשים הראויים להוקעה.

באשר **לנאשם 3**, צוין כי זה הורשע בעבירה שעניינה מתן שוחד, בהזדמנות חד פעמית. הודגש, כי הנאשם 3 "שודל לכאורה" על ידי מעורב נוסף בפרשה (מר בישר בישר), כאשר באופן זה שילם הנאשם 3 למתווך (בישר) 4,000 ₪ שהופנו לצורך סגירת תיק הגניבה שנפתח בעניינו. על נסיבות אלו, כך צוין, יש להשקיף בצורה מחמירה.

בהתייחסה לעניינו של **הנאשם 4** ציינה התובעת, כי גם נאשם 4 הורשע בגין מקרה בודד וחד פעמי בעבירה שעניינה מתן שוחד. פורט, כי נאשם זה ביצע עבודות קבלנות "בחצי מחיר" עבור השוטר רימון.

התובעת הפנתה לאסופת פסיקה שעניינה עבירות שוחד ותיווך לשוחד ועתרה לקביעת מתחם ענישה של **3 עד 5 שנות מאסר לריצוי בפועל בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 ומתחם של 12 עד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל בעניינם של הנאשמים 3 ו-4**.

התובעת המלומדת עמדה על כך שיש לראות בפרשות המרכיבות את עובדות כתבי האישום המתוקנים

(בעניינם של כל אחד ואחד מהנאשמים) כ"אירוע אחד" .

מכאן, עברה התובעת לסקור את **נסיבותיהם האישיות** של כל אחד מהנאשמים. באשר ל**נאשם 1** צוין, כי נאשם זה אינו מתאים להליך טיפולי. לצד זאת, צוין שהוא נטל אחריות על מעשיו ולכן המאשימה סבורה שיש להטיל עליו עונש הסמוך לחלקו התחתון של מתחם הענישה. ביחס ל**נאשם 2** צוין, כי המאשימה איננה מתעלמת מהמחלה ממנה הוא סובל. לצד זאת הוסף, כי במסגרת שירות המבחן הוא נטל אחריות מוגבלת והמעייט בכוונותיו הפליליות, משכך אל לו לבית המשפט לשים לנגד עיניו את ענייניו האישיים של נאשם זה ולהעדיף על פני מיגור התופעה.

בהתייחסה לנסיבותיו האישיות של **הנאשם 3**, ציינה התובעת כי נאשם זה הוא שהביא למעשה להגשת התלונה למח"ש ולחשיפת הפרשה כולה. משכך, לאור נתוני השיקום בעניינו ושיתוף הפעולה עם גורמי אכיפת החוק - עתרה התובעת לסטות ממתחם הענישה שהוצע על ידה, כאשר באופן זה יושת על נאשם זה עונש שירוצה בדרך של עבודות שירות "ברף העליון שיכנס לתוקף באפריל".

בעניינו של הנאשם 4 הודגשה העובדה שלפיה באמתחתו עבר פלילי ומשכך יש לגזור את עונשו של זה בתוככי מתחם הענישה שהוצע (12-24).

פורט, כי עניינו של השוטר (**מקבל השוחד**) נדון במסגרת ת"פ 60969-06-17 **מדינת ישראל נ' חנאוי** (ניתן ביום 20.12.18) בפני מותב אחר של בית משפט זה (כב' השופט פורת). צוין, כי במסגרת התיק הנ"ל עתרה המאשימה למתחם של 5 עד 7 שנות מאסר (שכן בתיק הנ"ל העונש ניתן בגין הרשעה ביצוע עבירות שוחד מרובות), כאשר בפועל קבע בית המשפט מתחם כולל הנע בין 2 ל- 6 שנות מאסר; בסופו של יום נגזרו על רימון **30 חודשי מאסר לריצוי בפועל** . כאן המקום לציין, כי המאשימה הודיעה לי שהוגש ערעור על קולת העונש לבית המשפט העליון בתיק הנ"ל. החלטה בערעור זה טרם ניתנה (ראו הצהרת המאשימה בפרוטוקול הדיון מיום 3.3.19).

ראיות וטענות לעונש מטעמו של נאשם 1

מטעמו של הנאשם העיד **מר פרג'י יצחק**, אשר שימש רכז מודיעין בתחנת המשטרה כרמיאל. עד זה הסביר שהפעיל את הנאשם 1 כסייען למשטרת ישראל (בין השנים 1995-2000). פורט, כי במקרים רבים הנאשם 1 עזר למשטרת ישראל לחשוף פשיעה חמורה, על כל גווניה. מר יצחק הוסיף שהיכרותו עם הנאשם גילתה לו שניצב לפניו אדם ישר, הגון, ואמין ביותר מבחינה מקצועית. לשאלת הסנגור השיב העד, כי לעיתים אכן סייענים שונים דורשים עזרה ממשטרת ישראל, בכל הנוגע ליחסים שהם מפתחים עם מקורות מודיעיניים שונים והאוכלוסייה הרלוונטית. לצד זאת, העד הדגיש כי עזרה מסוג זה תיעשה אך ורק בצינורות המקובלים, המגובים באישורים רשמיים. לשאלת ב"כ התביעה השיב העד שהנאשם 1 מעולם לא שימש כסייען למר רימון.

סנגורו המלומד של הנאשם 1, עו"ד באסל פלאח, הציג לבית המשפט מסמכים הנוגעים לבני משפחתו של הנאשם, על מנת להקרין על אופיו של הנאשם 1. הוצגו תעודות מדריך ספורט כללי וסיום שירות לאומי, השייכים לבנו מר מנאע חסן. כמו כן, הוצגו מסמכי מינוי (לתפקיד מנהל "תוכנית אחווה" במרשתת הביטוח הלאומי) ותעודות סיום לימודי תואר ראשון של בנו (קרימינולוגיה והנדסת תוכנה).

עו"ד פלאח עמד בטיעונו על כך שהנאשם שימש כסייען למשטרת ישראל משנת 95, לכל הפחות. צוין כי במהלך כל תקופת היכרותו עם רימון הוא שימש כסייען (אך לא מטעמו של רימון). הסנגור המלומד עמד על היחסים המיוחדים

"העדינים" שנדרש כל סייען לפתח אל מול משטרת ישראל והאזרחים הרלוונטיים לתפקידו. הסנגור הדגיש את עובדות כתב האישום המתוקן שלפיהן אכן נרקמו יחסים מיוחדים בין הנאשם לבין רימון. אליבא דסנגור, גבולותיו של הנאשם היטשטשו וכך עולה אף מתסקיר שירות המבחן שהונפק בעניינו. צוין, כי הנאשם בתחילה לא הבין כדבעי את הכשל בהתנהגותו, אך כיום הוא בהחלט הפנים את חומרת מעשיו הפליליים. הסנגור התייחס לרישומי הפלילי של הנאשם וטען כי אמנם לחובתו חמש הרשעות קודמות, אך שתיים מתוכן הן בגין עבירות על חוקי התכנון והבנייה ואילו העבירות האחרות התיישנו זה מכבר. משמע, אין עסקין במי שעבריינות היא דרך חייו. הסנגור הפנה להמלצתו העונשית של שירות המבחן, ועתר לשקול בכובד ראש את האפשרות ליישמה. הסנגור הצביע גם על חלקם של הנאשמים אחרים בפרשה (מכוח עקרון אחדות הענישה). לאור כל האומר לעיל, עתר הסנגור להקל עם הנאשם ככל הניתן.

דברו האחרון של הנאשם 1

הנאשם ציין שהוא מצטער על שעשה וביקש שלא להרוס את משפחתו. הנאשם הוסיף שהוא ומשפחתו אנשים טובים הנאמנים למדינת ישראל.

ראיות וטיעונים לעונש מטעמו של נאשם 2

סנגורו המלומד של הנאשם 2, עו"ד כנאענה, ציין שעונשו של השוטר והמעורבים האחרים בפרשה זו הם אלו הצריכים לשמש אמת מידה בתיק זה, ביחס לעונשם הצפוי של הנאשמים דכאן. אליבא דסנגור מתחם הענישה בעניינו של נאשם 2 צריך שיתחיל בעבודות שירות. הוסף, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וכי הוא **נעדר עבר פלילי**.

הסנגור המלומד הגיש אסופת מסמכים רפואיים (סומן **טעה2א**), הודגש, כי נאשם זה סובל מבעיות רפואיות מגוונות וכך גם בני משפחתו (בתו סובלת ממחלת כליות). בעניין זה הוצגה תעודת נכה ואישור זכויות מטעם המוסד לביטוח לאומי שלפיו נקבעה לנאשם דרגת אי כושר העומדת על 75% (סומן **טעה2ג**). צוין, כי הבעיות הללו מחמירות את מצבו הנפשי של הנאשם. בהקשר זה הפנה הסנגור אל **חוות הדעת מטעמו של ד"ר כיאל גסאן** (סומן **טעה2ב**) שלפיה הנאשם מוכר למערך השירות הפסיכיאטרי עוד משנת 1999. כאן המקום לציין, כי במסגרת פרק הדיון והסיכום הנכלל במסגרת חוות הדעת הנ"ל נכתב - "עקב חוסר העקביות במעקב ישנו קושי להעריך במדויק את מצבו הנפשי של הנ"ל בתקופת העבירות, יחד עם זאת ... עושה רושם שמצבו של מר עבאס לא היה יציב, יכולתו לקבלת החלטות ויכולתו להעריך נכונה את התוצאות וההשלכות של מעשיו יכלה להיפגם לאור המצב הנפשי בו שרוי מר עבאס באותה התקופה".

הסנגור המלומד טען שלנתונים אלו נפקות ממשית המשליכה על שרטוט מתחם הענישה, לאור יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו. הוסף, כי הנאשם חרד מעונשו הצפוי וחושש שמא עונש חמור יפגע קשות במשפחתו. עוד צוין, כי חלפו שנתיים מיום ביצוען של העבירות, כאשר במהלכה של תקופה זו הנאשם לא הסתבך בביצוען של עבירות נוספות. כשאלו הם פני הדברים, עתר הסנגור המלומד שיושת על הנאשם עונש שירוצה בדרך של עבודות שירות.

דברו האחרון של הנאשם 2

הנאשם ציין שהוא מצטער על שעשה והוסיף שלא יחזור על מעשיו בעתיד.

ראיות וטיעונים לעונש מטעמו של נאשם 3

ב"כ המלומד של הנאשם 3, עו"ד בוריס שרמן, הפנה אל פסקי הדין שניתנו על ידי כב' השופט פורת (מבית משפט זה) בעניינם של שני מעורבים נוספים בפרשה דכאן (נאשמים 9 ו- 10 בכתב האישום המקורי) - **מטר עבד אלמג'יד וסאלח חאג'** (ת"פ 60969-06-17, ניתן ביום 15.1.19). צוין, כיעל **מטר הושטו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות** ועל **סאלח חאג' הושטו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**. הסנגור המלומדעמד על כך שהשניים הנ"ל, בדומה לנאשם 3 שלפני, הורשעו בגין עבירה שעניינה מתן שוחד לשוטר רימון. אליבא דסנגור נסיבות ביצוע העבירה בעניינם של השניים חמורות מאלו הנוגעות לענייננו של הנאשם 3. הסנגור המלומד הפנה לפסק דין נוסף, שניתן על ידי כב' השופט פורת, בענייניו של מעורב נוסף בפרשה, **מר בישר בישר**. צוין, כי נאשם זה הורשע בגין עבירות שעניינן תיווך לשוחד, מתן שוחד ובידוי ראייה. **הושטו עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

הסנגור הפנה לענייניו של נאשם נוסף בפרשה, מר עבאזה, עליו השית כב' השופט פורת (ת"פ 60969-06-17, ניתן ביום 17.9.18) **חודשיים מאסר לריצוי בפועל** (בחופף למאסר אחר שריצה באותה עת). הודגש, כי פסק דין זה הפך לחלוט (משלא הוגש עליו ערעור).

הסנגור המלומד הגיש בענייניו של נאשם זה מסמכים רפואיים הכוללים בין היתר סיכום טיפול מטעם המרכז בריאות הנפש בכרמיאל (**סומן טעה3א** - מיום 18.6.13) וחוות דעת מטעם המרכז הרפואי לבריאות הנפש, מזור (**סומן טעה3ב** - מיום 11.5.15). מאלו למדתי, כי הנאשם אובחן בעבר כסובל מדחק נפשי (ptsd) כנגזרת מתקיפתו בעבר (בעת ביצוע שוד שביצעו אחרים בתחנת דלק). הוסף, כי נאשם 3 סובל מעצבנות רבה מאז האירוע הנ"ל, מתקשה להירדם וסובל מסף תסכול נמוך. עוד צוין, כי עברו הפלילי של הנאשם 3 התהווה מאוחר לאירוע נשוא כתב האישום דכאן.

עו"ד שרמן הפנה לפסיקה נוספת שעניינה עבירות מתן שוחד בנסיבות דומות וטען שלאור פסקי הדין שהוצגו המתחם אליו עותרת המאשימה אינו מתיישב עם עקרון האחדות בענישה. הוסף, כי למרות שהמאשימה סבורה שיש לסטות בענייניו של הנאשם 3 ממתחם הענישה שהוצע על ידה (12- 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל) - ובאופן זה להשית עליו עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות - אליבא דסנגור, לאור נסיבותיו האישיות של נאשם זה, יש להסתפק בענייניו בענישה קלה יותר, הצופה פני עתיד.

דברו האחרון של הנאשם 3

הנאשם ציין שהוא מאוד מצטער ולא יחזור על מעשיו בעתיד.

ראיות וטענות לעונש מטעמו של נאשם 4

עו"ד מנאע חוסיין, סנגורו של הנאשם 4 טען שיש מקום לאבחן את ענייניו של הנאשם 4 מעניינם של יתר הנאשמים בתיק דכאן. צוין, כי הנאשם 4 לא העביר כספים לשוטר, אלא ביצע עבור רימון עבודות שיפוץ במחיר מוזל. הוסף, כי שוויה של העבודה היה נמוך ביותר. הסנגור המלומד הפנה גם הוא לעניינם של הנאשמים האחרים בפרשה כמפורט לעיל, וציין שעניינם של כולם חמור יותר מענייניו של הנאשם 4.

הוסף, כי נאשם 4 הוא בחור צעיר שהתחתן לפני כשנה, כאשר אשתו צפויה ללדת בקרוב. על מנת לכלכל את משפחתו החדשה הנאשם 4 עושה לילות כימים ועובד לפרנסתו במסגרת שתי עבודות שונות. צוין, כי הנאשם מתחרט על מעשיו.

לסיכום, עתר הסנגור המלומד לקביעת מתחם ענישה המסתיים במאסר על תנאי ובאופן זה לגזור על הנאשם ענישה

הצופה פני עתיד.

דברו האחרון של הנאשם 4

הנאשם ציין שלא הבין שמעשיו עולים כדי עבירת מתן שוחד, אך שהוא מצטער ולא יחזור על מעשיו בעתיד.

דין והכרעה

עניינם של הנאשמים כולם אינו פשוט לגזירה כלל ועיקר. ככלל, **עבירות שעניינן מתן שוחד ותיווך לשוחד הן עבירות חמורות ופוגעניות כלפי טוהר השירות הציבורי ואמון הציבור במשרתי הציבור, ומצדיקות, למעט במקרים חריגים, הטלת עונש מאסר ממש בכליאה (ראו: ע"פ 766/07 כהן נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 19.11.07).**

דא עקא, שבעניין שלפניי, טעמים הנוגעים **לכללים בדבר אחידות הענישה** (ראו לעניין זה, למשל: ע"פ 8627/14 **דביר נ' מדינת ישראל**, פסקה 6, ניתן ביום 14.7.15; ע"פ 2580/14 **חסן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 23.9.14; ע"פ 900/11 **עטאללה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 14.1.13) **ושמירה על יחסיות בענישה** מציבים סימני שאלה משמעותיים בכל הנוגע לעונש, הראוי להיות מוטל על הנאשמים השונים שלפניי.

על סוגיה זו ועל שורה של סוגיות אחרות, הכרוכות בענישתם של הנאשמים שלפניי אעמוד בהמשך, הכול תוך היצמדות למתווה, הקבוע בסימן א'1 לפרק ו' בחוק העונשין, שעניינו הבניית שיקול-הדעת השיפוטי בענישה.

בענייני ענישה, העיקרון המנחה הוא, כידוע, שימור יחס נאות בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו מתוך התחשבות במידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

על-מנת לאתר את העונש אשר ביכולתו לשמר יחס נאות זה, על בית-המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה עבירה זאת בהתחשב בערכים החברתיים שבהם פגעו מעשיו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

אצא, אפוא, לדרך.

ברי, כי אדון בעניינו של כל נאשם בנפרד.

תחילה, עניינו של הנאשם 1.

כפי שפורט בהרחבה, **הנאשם 1** הורשע בעבירה שעניינה **מתן שוחד** לפי סעיף 291 לחוק העונשין ועבירה שעניינה **תיווך לשוחד** לפי סעיף 295(א) לחוק העונשין.

דומה, כי בבחינת עניינו של נאשם זה יש לגלות היבטי חומרה רבים יותר לעומת עניינם של שלושת הנאשמים האחרים שלפניי. עניינו חמור **במעט** מעניינו של הנאשם 2 וחמור באופן מהותי מעניינם של הנאשמים 3 ו- 4. הדברים יפורטו בהרחבה.

במסגרת הכרעת דינו של נאשם 1 עמדתי בפירוט רב על מאפייני הפרשות השונות שבעובדותיהן הודה (הנכללות במסגרת האישום שיוחס לנאשם זה בכתב האישום המותקן) ועל לבושן המשפטי הראוי.

בקצירת האומר אזכיר, כי הנאשם 1 נסע יחדיו עם בישר למקום מפגש שנקבע עם רימון ושם מסר לרימון מעטפה ובה סכום כסף (הנע בין 2500 ₪ לבין 5,000) וזאת מתוך סכום הכסף שנתן בישר לנאשם 1 (שערכו המדויק אינו ידוע למאשימה). לא זו אף זו, לאחר שבישר הוזמן לחקירה באזהרה הוא פנה אל הנאשם 1 מתוך כוונה להימנע מלסורלתחנה ומסר לו ("מתוך מטרה להביא לידי סגירת התיק") שיק על סך 5,500 ₪, כאשר הנאשם 1 מעביר לרימון סך של 2000 ₪, עבור סגירת התלונה הנוספת.

במסגרת הפרשה בעניינו של נור אבאזה, הזמין נאשם 1 את נור לביתו ואמר לו כי עליו להביא 1000 ₪ במזומן ושלאחר שיעשה כן, השניים יסעו להיפגש עם רימון. בהמשך לסיכום זה, הגיע נור לביתו של הנאשם 1 ונתן לו 1000 ₪. לאחר מכן, נסעו נור והנאשם 1 לפגוש את רימון בתחנה המשטרה. בהמשך, במקום שאינו ידוע למאשימה מסר הנאשם 1 סכום כספי לרימון מתוך סכום הכסף שנמסר לו על ידי נור.

במסגרת פרשה נוספת בעניינם של סלים כרים ומוחמד מנצור, מסר נאשם 1 לרימון סכום כסף (מתוך סכום שערכו אינו ידוע במדויק למאשימה) שהועבר לו על ידי סלים כרים. כמו כן, הנאשם 1 נטל נאשם לעצמו סכום של 500 ₪ (מתוך 1500 ש"ח שנתן מוחמד מנצור לנאשם 1) ואת היתרה העביר לרימון בשלב מאוחר יותר.

במסגרת פרשות נוספת (בעניינו של השב"ח ובעניינו של ראב"ח סלימאן) ביצע נאשם 1 עבודות אינסטלציה בביתו של רימון, ללא תשלום ושילם עבור שטיפת רכבו של רימון.

כאמור הצדדים הסכימו להשקיף על הפרשות, שבגינן הורשע הנאשם 1, כאל "אירוע אחד" כמשמעותו בסעיף 40ג (א) לחוק העונשין. כך גם לטעמי יש להתייחס למכלול המעשים (עבירות השוחד והתיווך לשוחד) כאירוע אחד, שכן ניתן למצוא "קשר הדוק" בין כולם במישור המניע לביצועם, סמיכות הזמנים שבה בוצעו, ואופיים (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15).

אין צורך להכביר מילים על הערכים המוגנים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם. מעשים של תיווך לשוחד ומתן שוחד פוגעים פגיעה קשה בשלטון החוק, בשוויון בפני החוק, בטוהר השירות הציבורי ובתדמית השירות הציבורי בעיני הציבור. מידת פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים הללו במקרה שלפניי הייתה ממשית.

כפי שצוין לעיל, בתחילת פרק זה של גזר-הדין, מדיניות הענישה אשר נקבעה בבית המשפט העליון בכגון דא, היא ככלל מחמירה. עמד על כך כב' השופט א' ריבלין במסגרתו של ע"פ 8430/11 מדינת ישראל נ' קארשי (ניתן ביום 15.2.12) בציינו כדלהלן:

"המאבק על קיומו של שלטון תקין, ההגנה על טוהר השירות הציבורי וקיומו של מנגנון ציבורי שיזכה לאמון הציבור, הוא אחד מהמאבקים החשובים של החברה הישראלית כיום. כדי להתמודד עם נגע זה ולהרתיע את הרבים - כך נפסק - לא די עוד במלל ודברי כיבושין, והגיעה העת לעשות מעשה, על ידי הצגתו של תג מחיר גבוה מזה שהיה נהוג בעבר לצידן של העבירות בתחום זה" (ע"פ 5083/08 בניזרי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 24.6.2009). שיקול מרכזי בענישה בגין עבירות אלה הוא השיקול של הרתעת הרבים. במקרה זה משקלן של הנסיבות המחמירות עולה בהרבה על הנסיבות שיש לשקול לקולא."

ראו בנוסף הדברים שנכתבו במסגרתו של ע"פ 1676/14 אבו חיה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.6.14) לפיהם:

"הלכה היא כי השיקול המרכזי בענישתן של עבירות מהסוג בהן הורשע המערער הוא הרתעה, כפי שציין בית המשפט קמא, ובפרט הרתעתם של עובדי ציבור ואחרים הן מפני לקיחת שוחד והן מפני מתן שוחד[...]. גם נסיבותיו האישיות של המערער אינן יכולות לעמוד מול האינטרס הציבורי. את עבירות

השוחד - לקיחת שוחד ומתן שוחד - יש לעקור, לדעתי, מן השורש..."

על מנת לשרטט את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות שעניינן **תיווך לשוחד ומתן שוחד**. כאן המקום לציין, כי בפסיקה קיים מנעד רחב של עונשים, הנגזרים מ**מנסיבותיו הקונקרטיים** של כל מקרה ומקרה. לא זו אף זו, בל נשכח כי העונש המרבי הקבוע לצדה של עבירת התיווך לשוחד, לפי סעיף 295(א) לחוק העונשין מקביל לעונשו המקסימלי של מקבל שוחד (עשר שנות מאסר).

כך למשל, בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 8489/11 **עבדו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.4.12) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, שבמסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר לריצוי בפועל בן 11 חודשים**. עונש זה הוטל על יסוד הודאתו של המערער בביצוען של שתי עבירות שעניינן **תיווך לשוחד** בניגוד לסעיף 295(א) לחוק העונשין. עובדות המקרה לימדו, כי המערער (בעל עבר פלילי) הועסק בחברה העוסקת בקנייה ומכירה של מוצרים שונים. במסגרת תפקידו המערער העביר משאיות משטחי הרשות הפלסטינאית לשטחי ישראל. לפי המתואר, במהלך תקופה של כשבעה חודשים, נאשם 1 בפרשה זו, ששירת באותה העת כשוטר במשמר הגבול ושימש כמפקד מחסום המנהרות הסמוך לשכונת מלחה, העביר את המשאיות (הקשורות למערער) במחסום מבלי לבדוק את תכולתן כנדרש לפי החוק. בדרך זו הועברו משאיות לא בדוקות לתוך שטח מדינת ישראל, כאשר בעבור כל משאית שילם מעסיקו של המערער לנאשם 1 סך של 350 ש"ח. התמורה הועברה לנאשם 1, בין היתר, באמצעות המערער. האישום העשירי מתאר מעשים דומים, כאשר במהלך השנים 2008-2009, במספר הזדמנויות שונות הגיע המערער למחסומים והעביר משאיות, תוך שהנאשם 5 לכתב האישום, אף הוא שוטר משמר הגבול, נמנע מלבדוק אותן. לאחר כל העברת משאית העביר המערער לנאשם 5 שני בקבוקי בושם, חבילת סיגריות וכסף מזומן, בשווי כולל של 700-1000 ש"ח.

במסגרת ת"פ 15-05-37590 **מדינת ישראל נ' אסייג** (ניתן ביום 20.10.15) גזר בית המשפט המחוזי בחיפה על הנאשם (ועל שני נאשמים נוספים במסגרת הסדר טיעון מוקדם) **עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות**. עונש זה הוטל על הנאשם בגין ביצוען של עבירות שעניינן **תיווך לשוחד** בניגוד לסעיף 295(א) לחוק העונשין **ומתן שוחד** בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין. עובדות מקרה זה לימדו, כי שוטר (ששמו דודו כרמל) קיבל סכומי כסף מאזרחים (חלקם נאשמים נוספים בפרשה) אשר הכירו את השוטר במסגרת תפקידו. הכסף ניתן בתמורה להבטחתו שיסגור תיקים פליליים המתנהלים נגד האזרחים וכן כי ינפיק אישורי כניסה לישראל לתושבי הרשות הפלסטינאית. הנאשם (**הנעדר עבר פלילי**) היה קבלן עבודות עפר ופיתוח, אשר היה בתקופה הרלוונטית בקשרי חברות קרובים עם השוטר. נאשם 2 עבד כקבלן משנה של הנאשם, בפרויקט בנייה באור עקיבא. באחד הימים, נסע נאשם 2 עם עובד נוסף (עבדאללה) מהפרויקט, כאשר בדרכם הם אספו שני פועלים מאום אל פאחם. בהמשך הנסיעה נעצר רכבם של נאשם 2 ועבדאללה על ידי שוטרים. בירור שערכו השוטרים העלה חשד כי שני הפועלים שאספו בדרך הינם שוהים בלתי חוקיים ולפיכך עוכב עבדאללה לתחנת משטרה בחשד להסעת שב"חיים. במועד העיכוב קיבל עבדאללה זימון להגיע לחקירת משטרה. עבדאללה הראה את הזימון לנאשם 2. השניים סיפרו לנאשם את שאירע. בתגובה, הנאשם הציע לסייע בכך שיפנה לשוטר דודו כרמל בבקשה שיאג לכך שהתיק המשטרתי נגד עבדאללה ייסגר. בעקבות האמור פנה הנאשם לשוטר וביקש את עזרתו. השוטר, דודו כרמל מסר כי בתמורה לסכום של 1,500 ₪ באפשרותו לסדר שלא יפתח לעבדאללה תיק במשטרה. בהמשך, הנאשם העביר לדודו כרמל סכום של 1,500 ₪ במזומן, כאשר סוכם עם הנאשם 2 שהסכום יקוזז מחוב שחייב הנאשם לנאשם 2. בהמשך לאמור, מסר דודו כרמל לנאשם כי העניין סודר וכי עבדאללה אינו צריך להתייצב לחקירה. **כאן המקום לציין, כי לטעמי עובדות המקרה הנ"ל (סכומי הכסף ותדירות המעשים) המגלמות את עבירת התיווך פחותות בחומרתן בהשוואה לאלו המאפיינות את עניינו של הנאשם 1**

דכאן.

בפרשה נוספת שנדונה במסגרת ע"פ 3710/13 **טדלה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.10.13) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז, שבמסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר לריצוי בפועל בן 7 חודשים**. עונש זה הוטל על יסוד הודאתו של המערער בביצוע של עבירות שעניין **קשירת קשר לבצע פשע** על פי סעיף 499 לחוק העונשין (שלוש עבירות) **ומתן שוחד** על פי סעיף 291 לחוק העונשין (**שלוש עבירות**). עובדות המקרה לימדו, כי המערער (**בעל עבר פלילי**) קשר עם מתשאל ביחידת המסתננים ברשות האוכלוסין וההגירה במשרד הפנים, כך שהמתשאל ינצל את מעמדו כעובד ציבור להנפקת אישורי שהייה לנתינים זרים בהיותם פליטים, וזאת בתמורה לתשלום כספי מטעם אותם מבקשים. במסגרת זאת, פנו אל המערער נתינים זרים הזקוקים לאשרת שהייה. המערער העביר את פרטיהם למתשאל, והאחרון הנפיק להם אשרה. המערער והמתשאל נהגו כך בשלושה מקרים, במהלך שנת 2011, והנפיקו אשרות שהייה לארבעה נתינים זרים, בתמורה לסכום כולל על סך 20,000 ש"ח. הסכום חולק באופן שווה בין השניים.

ראו בנוסף: רע"פ 8287/10 **צויגנבאום נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.1.11); ע"פ 5561/17 **פאלח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.1.18); ת"פ (מח' ב"ש) 60079-01-12 **מדינת ישראל נ' עזריה** (ניתן ביום 1.12.14).

מכאן, ראוי לבחון את **הנסיבות הקונקרטיות** של ביצוע מעשי-העבירה בידי הנאשם. לדידי, הפרשות שבמסגרתן הורשע הנאשם 1 בעבירת **התיווך לשוחד**, חמורות יותר מאלו שהובילו להרשעה בעבירה שעניינה **מתן שוחד**. מעשיו של הנאשם היו **מתוכננים**. הנאשם ביצע את מעשי התיווך לשוחד תוך שיתוף פעולה עם נותני השוחד (בישר, נור אבאזה, סלים כרים ומוחמד מנצור) ועם מקבל השוחד (רימון), כשלעיתים הוא היה היוזם את פניית נותני השוחד לרימון (עניינו של נור אבאזה). באשר לעבירת מתן השוחד (בעניינו של השב"ח ובעניינו של ראבח סלימאן) הנאשם כאמור ביצע עבודות אינסטלציה בביתו של רימון, ללא תשלום ושילם עבור שטיפת רכבו. בהתייחס לאלו אניח לזכותו של הנאשם, כי שטיפת רכבו של רימון לא הייתה מתוכננת אלא בוצעה באופן ספונטאני. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות** אמנם לא היה בלעדי, שכן "במשולש התיווך לשוחד", ניצבו לצדו גורמים נוספים - נותני השוחד השונים ומקבלם, עובד הציבור. עם זאת, דומה כי תפקודו של הנאשם במסגרת "המשולש" האמור היה הדומיננטי ביותר, להוציא את חלקו של מקבל השוחד (רימון). **הנזק שהיה צפוי מביצוע העבירות** יכול היה להיות חמור שבעתיים, לו היה רימון מצליח להשפיע ביתר שאת על ענייניהם של נותני השוחד. **בפועל, יסודות עבירת התיווך לשוחד התקיימו במלואן ואלפי שקלים עברו במעטפות לרימון**, כאשר חלקו של סכום זה (4500 ₪ לכל הפחות - נזכיר שבמקרים במקרים מסוימים המאשימה לא יכולה הייתה להצביע על ערכם המדויק של הסכומים שהועברו) אף מגיע לכיסו של הנאשם. הטענה, שלפיה הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות היו היותו סיען משטרתי, הנוהג לעזור לאנשים שונים הדורשים עזרה ממשטרת ישראל מוקשית בעיניי. הדברים בוודאי נכונים לאור העובדה שהוא לא שימש מעולם כסיען משטרתי לרימון. עם זאת, מקובלת עליי הטענה, שלפיה "גבולותיו של הנאשם היטשטשו", הן נוכח פעולותיו אל מול משטרת ישראל הן נוכח מגעיו עם האזרחים השונים. בטענה זו אין כדי להקל בצורה ממשית את מצבו המשפטי. בהקשר זה אציין, כי שירות המבחן התרשם שבמאפייני אישיותו של נאשם זה מרכיבים מתחום המרמה.

בהתחשב בערכים המוגנים שבהם פגעו המעשים, במידת הפגיעה בערכים הללו במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירות מצאתי לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 12 לבין 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל** לצד ענישה נלווית.

משנקבע מתחם העונש ההולם באה השעה להתאים לנאשם עונש בתוככי אותו מתחם בשים לב לנסיבותיו האישיות,

הלא הן הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (מאלו המנויות בסעיף 40יא לחוק).

אין ספק שריצוי עונש מאסר יפגע בנאשם ובפרנסת משפחתו. משפחתו של הנאשם היא משפחה לעילא ולעילא; הנאשם חסך זמן שיפוט בכך שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן (על אף שהסתייג, באמצעות סנגורו הקודם, ממשמעותן המשפטית). שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו מודע באופן מספק לחומרת מעשיו ושולל נזקקות טיפולית. לפיכך, נקבע שעמדותיו אינן מספיקות לצורך ביסוס הליך טיפולי במסגרתו של שירות המבחן. עברו הפלילי של הנאשם איננו מכביד; תפקודו של הנאשם כסייען למשטרת ישראל מהווה בהחלט תרומה משמעותית לחברה ועובדה זו נזקפת לזכותו.

כל שנותר כעת הוא לגזור את עונשו של הנאשם. עם זאת, טרם קביעת עונשו של הנאשם בתיק זה, עליי להכריע במחלוקת שנפלה בין הצדדים בכל הנוגע למשקלם של העונשים, שנגזרו לנאשמים אחרים אשר נדונו במסגרת פרשה זו. כאן המקום לציין, כי במסגרתו של ע"פ 1987/15 דורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 17.8.15) עמד כב' השופט מ' מזוז על טענה דומה בצינו כדלהלן:

..אשר לטענות המערער לענין אחידות הענישה. אכן עקרון אחידות הענישה, מורה כי יש להחיל על עבריינים שהורשעו בעבירות דומות ובמערכת נסיבתית דומה, ובעיקר כאלה המורשעים במסגרת פרשה אחת, שיקולי ענישה דומים... ברם, כפי שנקבע לא פעם, מלאכת קציבת העונש איננה בגדר יישום נוסחה אריתמטית מדויקת, אלא פרי איזונים בין מכלול רחב של נתונים ושיקולים הצריכים לעניין. "עקרונות הענישה משלבים ערכים חברתיים כלליים לצד נסיבות אישיות קונקרטיות של הנאשם, בין כאלה הקשורות בביצוע העבירה ובין כאלה שאינן קשורות בביצוע העבירה. הענישה היא לעולם ענישה אינדיווידואלית הנגזרת מהנסיבות והשיקולים הפרטניים שבכל מקרה לגופו... על כן קשה עד מאוד, ולרוב אף בלתי אפשרי, לבודד ולכמת את המשקל שניתן במסגרת העונש שקבעה הערכאה הדיונית לכל נתון ונתון בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, וממילא קשה להשוות בין גזרי דין שניתנו לנאשמים שונים ובנסיבות עובדתיות ואישיות שונות... יתר על כן, עקרון אחידות הענישה אינו חזות הכל. השיקול בדבר אחידות הענישה הינו שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול על מנת להגיע לתוצאת מאוזנת המגשימה את תכלית ההגנה על עניינו של הציבור והפרט... במקרה דנן, כפי שכבר צוין, אין מדובר בהשוואה בין נאשמים באותו כתב אישום, אלא מול מי שנידונו בהליכים נפרדים, ובחלקם אף בפני מותב אחר, כאשר החוליה המחברת היחידה בין ההליכים היא שמדובר בכתבי אישום שהם תוצר של פעילות אותו סוכן משטרי. מובן שאין בכך בלבד כדי לחייב אחידות ענישה..." (ההדגשות אינן במקור). ראו לעניין זה בנוסף: ע"פ 4201/13 שרכס ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.5.14).

ודוק, במסגרת פרשה זו נכללו במסגרת כתב האישום המקורי 12 נאשמים שונים. כתב האישום הנ"ל פוצל לשני כתבי אישום נפרדים. האחד, זה שלפניי, הכולל את ארבעת הנאשמים דכאן. השני, נדון, כאמור, בפני כב' השופט פורת (ת"פ 60969-06-17). במסגרתו של התיק הנ"ל נדון עניינם של שמונה נאשמים נוספים, ביניהם מקבל השוחד השוטר רימון חינואוי, המהווה החוליה המקשרת בין כל הנאשמים בפרשה זו.

לא זו אף זו, עשייתם הפלילית של הנאשמים השונים קשור לעיתים קרובות קשר הדוק לעשייתם של אחרים (נותני שוחד אל מול המתווכים לשוחד). למען שלמות התמונה ובאורח חריג לעומת המקובל במקומותינו, מצאתי לנכון, לנוחות הקורא שורות אלו לצייר טבלה המסכמת את מצבם המשפטי (סעיפי ההרשעה, העונש ומצב הערעור אם הוגש כזה) של 6 הנאשמים האחרים בפרשה זו (הללו אשר נדונו בפני כב' השופט פורת והורשעו בדינם). כאן המקום לציין, כי שני נאשמים נוספים זוכו בדינם ולפיכך אינם מענייננו. ככל שעניינם של הנאשמים שלהלן יהא רלוונטי לצורך קביעת עונשם של הנאשמים שלפניי, אזי אנתח את גזרי הדין אשר ניתנו בעניינם השונים לפי מיטב הבנתי. בהתאם לכך, אפנה לגזירת

עונשו של הנאשם שלפניי.

רימון חינאווי (השוטר)	בישר בישר	נור אבאזה	ניזאר קאדרי	מטר עבד אלמ'ג'יד	סאלח חאג'
הורשע בגין ריבוי עבירות שעניינן קבלת שוחד	הורשע בגין עבירת תיווך לשוחד ועבירה שעניינה מתן שוחד	הורשע בגין עבירה שעניינה מתן שוחד	הורשע בגין עבירה שעניינה מתן שוחד	הורשע בגין עבירה שעניינה מתן שוחד	הורשע בגין עבירה שעניינה מתן שוחד
נדון ל-30 חודשי מאסר בריצוי בפועל	נדון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בפועל	נדון ל-75 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות	נדון ל-75 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות	נדון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות	נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות
הוגש ערעור על קולת העונש - טרם התקיים הדין בערעור	העונש דלעיל הוטל בחופף למאסר אחר שריצה באותה עת				

כזכור הנאשם 1 הורשע בעבירות שעניינן **מתן שוחד**, בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין, ועבירה שעניינה **תיווך לשוחד**, בניגוד לסעיף 295(א) לחוק העונשין. משכך, **כאמת-מידה לעניינו של הנאשם 1 ראוי לבחון את עניינו של בישר בישר לעיל.**

ראשית, למדתי מגזר הדין שניתן בעניינו של בישר בישר (מיום 15.1.19) כי, הוא הורשע **בעשיית עבירה שעניינה מתן שוחד**. עובדות ההרשעה לימדו, כי לאחר שנודע לבישר שהוגשה נגדו תלונה למשטרה (על רקע תאונת דרכים בה היה מעורב) הוא פנה (פעמיים) **לנאשם 1 בתיק שלפניי**, על מנת שהלה יפנה לרימון לצורך סגירת תלונה שהוגשה נגדו. הדברים פורטו בהרחבה לעיל, **במסגרת עובדות ההרשעה הנוגעת לעניינו של הנאשם 1 דכאן.**

אישום נוסף עניינו בפנייתו של בישר אל רימון, נוכח פנייתו של **הנאשם 3 (בתיק שלפניי)** אל בישר בעניין סגירת תיק חקירה שנפתח כנגדו. גם עובדות פרשה זו פורטו בהרחבה לעיל, במסגרת עובדות ההרשעה **הנוגעות לעניינו של הנאשם 3 דכאן**.

כזכור, לאחר שהנאשם 3 נחקר, מצאה משטרת ישראל לנכון לעצרו. במהלך הדיון להארכת מעצרו פנו בני משפחתו של הנאשם 3 אל בישר ותבעו ממנו את השבת הכספים שקיבל, והוא אכן השיב לידם את הכספים. כנקמה על כך שנאלץ להחזיר את הכספים הנ"ל, בישר ביקש מאלמונית שתשלח הודעות טלפוניות מאיימות למכשירו הטלפוני שלו ושל אשתו, כך שייראו כאילו אלו הודעות אלו נשלחו מטעמו של הנאשם 3. בישר עשה כן על מנת שיוכל להגיש תלונה כוזבת כנגד הנאשם 3 בחשד לביצוע איומים. בגין מסכת מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה **שעניינה תיווך לשוחד ובעבירה שעניינה בידוי ראיה**.

כב' השופט פורת קבע, כי מתחם הענישה הנוגע לאישום הראשון (עבירה שעניינה מתן שוחד) נע בין עונש קצר שיכול שיבוצע במסגרת עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בכל הנוגע לאישום הנוסף (תיווך לשוחד) שורטט מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. באשר לאישום הראשון השית כב' השופט פורת שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל "ובגין האישומים האחרים, עונש מאסר ממשי בן 8 חודשים...". נקבע כי עונשים אלו ירוצו בחפיפה חלקית, באופן שעל בישר יהיה **לרצות 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

לא יכול להיות חולק על כך שמעשיו של בישר חמורים המה; עם זאת **לטעמי, עניינו של הנאשם 1 שלפניי חמור אף יותר**.

כאן המקום לציין, כי במסגרת כתב האישום והסדר הטיעון שהושג בין הצדדים, בעניינו של הנאשם 1, המאשימה לא ביקשה להרשיעו בריבוי עבירות שעניינן מתן שוחד ותיווך לשוחד (ראו: פרוטוקול הדיון מיום 15.1.19 עמ' 15 שורות 20-25). כשאלו הם פני הדברים, וחרף קביעותי המשפטיות במסגרת הכרעת הדין (שלפיהן הוא היה מעורב בשורה של מעשי עבירה) הרשעתי את נאשם 1 בעבירה אחת (בלבד) של מתן שוחד ובעבירה אחת (בלבד) שעניינה תיווך לשוחד. כאמור, המאשימה אף עתרה להשקיף על כל הפרשיות, שבגין הורשע הנאשם 1, כאל "אירוע אחד" כמשמעותו בסעיף 40ג (א) לחוק העונשין.

אכן, הן הנאשם 1 הן בישר הורשעו בסעיפי חיקוק זהים (תיווך לשוחד ומתן שוחד), בעוד שבישר נדון גם בגין סעיף חיקוק שעניינו בידוי ראיה. חרף זאת, כאשר אנו נכנסים לעובי הקורה אנו למדים, כי הרשעתו של בישר בביצועה של עבירה שעניינה **תיווך לשוחד**, נבעה כל כולה ממעורבותו עם נותן שוחד אחד בלבד (הנאשם 3), והתמצתה בקבלת סכום כספי כולל בסך 5,000 ₪ שעבר בחלקו לרימון. בניגוד אליו, הרשעתו של הנאשם 1 שלפניי בביצועה של עבירה שעניינה תיווך לשוחד כללה מספר רב יותר של מעורבים במסגרתן של פרשות שונות (**נור אבאזה, סלים כרים, מוחמד מנצור ואותו בישר בעצמו**). ודוק, במסגרתן של פרשות אלו "גזר" הנאשם 1 לעצמו סך כולל של 4,500 ₪ **לכל הפחות**, בעוד סכומי כסף נוספים עוברים אל רימון. בנוסף, ביצע הנאשם 1 עבור רימון עבודות אינסטלציה ואף שילם עבור שטיפת מכונתו.

יוצא, בראיית, **תוך שימת דגש על נסיבות ביצוע העבירות**, שעונשו של הנאשם 1 צריך שיהיה **גבוה יותר מהעונש שנגזר לבישר, תוך שימת לב גם לכללי אחידות הענישה**, ולכך שבעניינו של בישר טמונה חומרה נוספת שעניינה בידוי ראיה.

כפי שצוין, בעניינו של הנאשם 1 המלצת שירות המבחן הייתה לשקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות באמצעות הטלת מאסר, שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה מותנית משמעותית וקנס. דא עקא, לאור כל האמור לעיל, לטעמי המלצת שירות המבחן, חוטאת לאינטרס הציבורי בכך שהיא אינה משקפת ומשקללת כדבעי את חומרת המעשים האמורים. על משקלן של המלצות שירות המבחן עמד כב' השופט א' שהם במסגרתו של רע"פ 9316/17 **שאער נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.12.17) בציינו כדלהלן:

"בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצות שירות המבחן, הגם שיש ליתן להן את המשקל הראוי. **ראייתו של בית המשפט הינה רחבה יותר, ועליו לשקול מכלול של נסיבות ושיקולים, כגון: חומרת העבירה ונפיצותה בציבור; הצורך בהגנה על שלום הציבור ובטחונו; הרתעת העברין הקונקרטי ועבריינים בכוח; וכיוצ"ב. שיקולים אלה אינם נמנים על מערכת השיקולים המנחים את קצין המבחן, והם נלקחים בחשבון, ככלל, על ידי בית המשפט בלבד, אשר אמור לשים לנגד עיניו גם את המלצותיו של קצין המבחן.**" (ההדגשות אינן במקור).

בהתחשב במכלול האמור ותוך שימת דגש על פועלו של הנאשם כסייען למשטרת ישראל מצאתי לנכון לגזור על הנאשם 1, עונשים כדלקמן:

(א) **12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

(ב) 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה שעניינה תיווך לשוחד, בניגוד לסעיף 295 לחוק העונשין.

(ג) 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין.

(ד) קנס בסך 10,000 ₪ שישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.9.19.

עניינו של הנאשם 2

כפי שפורט בהרחבה, **גם הנאשם 2** הורשע בעבירה שעניינה **מתן שוחד** לפי סעיף 291 לחוק העונשין ועבירה שעניינה **תיווך לשוחד** לפי סעיף 295(א) לחוק העונשין.

בקצירת האומר אזכיר, כי ניזאר קאדרי פנה אל הנאשם 2, כדי שיפעל על מנת לסייע בעדו לקבל רישיון עסק. פועל יוצא מכך, הנאשם 2 פנה אל רימון בתחנת המשטרה (ועמו ניזאר קאדרי), שם סיפר ניזאר קאדרי לרימון אודות העסק והיעדר הרישיון. בשלב זה, הפנה רימון את ניזאר קאדרי לגורם הרלוונטי במועצה המקומית בכפר מנדא, ואף שוחח תחילה עם גורם משטרה אחר לצורך קידום הרישיון והשגת אישור משטרה לקראת קבלת הרישיון. למחרת הודיע נאשם 2 לרימון כי הגורם המשטרה אליו הפנה רימון את ניזאר קאדרי, לא סייע בעדו. בתגובה, **הורה רימון לנאשם 2 לבקש מניזאר קאדרי שימציא לרימון שלושה שיקים פתוחים ודחויים ובתמורה יושג האישור.** בהמשך, הודיע נאשם 2 לרימון כי ניזאר קאדרי נתן את הסכמתו העקרונית למתן השיקים. כאן המקום לציין, כי המשך השתלשלות פרשה זו נעשית ישירות בין ניזאר לבין רימון, כאשר הנאשם 2, ניצב ברקעה ומידע על ידי רימון באופן חלקי אודות השתלשלות האירועים, הכול בהתאם לעובדות כתב האישום שפורטו בהרחבה לעיל.

לא זו אף זו, הנאשם 2 פנה אל רימון גם בעניינו של מטר עבד אלמג'יד, על מנת לקבל אישור משטרה הדרוש לקראת קבלת רישיון עסק. כפי שפורט בהרחבה, רימון הבטיח למטר עבד אלמג'יד, בנוכחותו של הנאשם 2, כי יפעל בעניין קבלת האישור הנ"ל, ביתר שאת. **לצורך מימוש הבטחתו של רימון, פנה הנאשם 2 אל מטר וביקש ממנו 4,000**

עמוד 23

לא שיועברו לרימון בתמורה לסיועו בעניין זה. מטר אכן העביר לנאשם 2 סכום כסף, שנע בין 4,000 - 6,000 ₪ וזאת במטרה שכסף זה יועבר לרימון. נאשם 2 העביר לרימון 2,000 ₪. עם קבלת הכסף אמר רימון לנאשם 2, כי מעתה לא תהיה אכיפה משטרתית נגד מטר, בעניינו של העסק שאותו הוא מנהל.

גם בעניינו של סאלח חאג' פנה הנאשם 2 אל רימון. אזכיר, כי קרוב משפחתו של סאלח (חליל חאג') נעצר בתחנת המשטרה בחשד לביצוע עבירת אלימות במשפחה. נאשם 2 הגיע לתחנת המשטרה עם סאלח חאג' על מנת לקדם את שחרורו של חליל. רימון חקר את אחד העדים בנוכחותו של סאלח. לאחר מכן, נתן סאלח לנאשם 2 סך כספי של 2,000 ₪, ואילו הנאשם 2 מסר 1,000 ₪ מתוך סכום זה לרימון.

במסגרתן של פרשות נוספות מסר הנאשם 2 לרימון סל דובדבנים (בעניינו של עבד סלים) ופרשה אחרת עדכן רימון את עאמר סוויד (מקורבו של הנאשם 2 ומי שעזר לרימון בעבר בהעברת בעלות ברכב) כי הוגשה תלונה נגדו. רימון ציין את שם משפחתם של המתלוננים.

כאמור הצדדים הסכימו על כך שיש לראות בפרשות שבגין הורשע הנאשם 2 - "אירוע אחד" כמשמעותו בסעיף 40ג (א) לחוק העונשין. כך גם לטעמי יש להתייחס למכלול המעשים (עבירות השוחד והתיווך לשוחד) כאירוע אחד, שכן ניתן למצוא "קשר הדוק" בין כולם במישור המניע לביצועם, סמיכות הזמנים שבה בוצעו, ואופיים (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15).

מעשים של תיווך לשוחד ומתן שוחד פוגעים פגיעה קשה בשלטון החוק, בשוויון בפני החוק, בטוהר השירות הציבורי ובתדמית השירות הציבורי בעיני הציבור. מידת פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים הללו במקרה שלפניי הייתה ממשית. כפי שצוין בעניינו של הנאשם 1 לעיל (הזהה, פחות או יותר, לעניינו של הנאשם 2), מדיניות הענישה אשר נקבעה בבית המשפט העליון בכגון דא, היא, ככלל, מחמירה. משכך, לא מצאתי לנכון לחזור על זו פעם נוספת במסגרתו של פרק זה.

מכאן, ראוי לבחון את הנסיבות הקונקרטיות של ביצוע מעשי-העבירה בידי הנאשם 2. לדידי, מעשיו של הנאשם 2 היו מתוכננים. הנאשם ביצע את מעשי התיווך לשוחד תוך שיתוף פעולה עם נותני השוחד (קאדרי, מטר וחאג') ועם מקבל השוחד (רימון). באשר לעבירת מתן השוחד הנאשם כאמור נתן לרימון סל דובדבנים חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות אמנם לא היה בלעדי, שכן "במשולש התיווך לשוחד", ניצבו לצדו גורמים נוספים - נותני השוחד השונים ומקבלם, עובד הציבור. אך דומה כי תפקודו של הנאשם 2 היה בהחלט דומיננטי. הנזק שהיה צפוי מביצוע העבירות יכול היה להיות חמור שבעתיים, לו היה רימון מצליח למעשה להשפיע ביתר שאת על כל עניינם של נותני השוחד. בפועל, בעניינו של חאג' פגע רימון לכאורה בטוהר המידות, בעודו מתערב באופן כה בולט בחקירה המשטרתית. ברי, כי יסודות עבירת התיווך לשוחד התקיימו במלואן ואלפי שקלים הועברו אל רימון, בעוד אלפי שקלים הגיעו אף לכיסו של הנאשם. באשר ליכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, הרי שזקפתי לזכותו במידת מה את הנתונים שהוצגו, שלפיהם יכול ומצבו הנפשי והרפואי בעת ביצוע העבירות "לא היה יציב".

בהתחשב בערכים המוגנים שבהם פגעו המעשים, במידת הפגיעה בערכים הללו במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירות מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

משנקבע מתחם העונש ההולם באה השעה להתאים לנאשם עונש בתוככי אותו מתחם בשים לב לנסיבותיו האישיות,

הלא הן הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (מאלו המנויות בסעיף 40יא לחוק).

אין ספק שעונש מאסר יפגע בנאשם זה, הסובל מבעיות רפואיות מגוונות וכך גם בבני משפחתו (בתו סובלת ממחלת כליות). בעניין זה הוצגה תעודת נכה ואישור זכויות מטעם המוסד לביטוח לאומי שלפיו נקבעה לנאשם דרגת אי כושר העומדת על 75%. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום באופן מלא ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. כאמור, שירות המבחן התרשם כי ברקע של מעשי הנאשם לא קיימת הזדהות עם נורמות וערכים עבריינים, אלא שקיימים גורמים רגשיים. לצד זאת, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית אשר ביכולתה להפחית את רמת הסיכון להישנות עבירות דומות. **עברו הפלילי של הנאשם נקי.**

בכל הנוגע למשקלם של העונשים, שנגזרו לנאשמים האחרים הכלולים בפרשה (נאשם 1 ובישר כפי שפורט לעיל) יוצא בראיית, כי בסופו של יום עונשו של הנאשם 2, צריך שיהיה נמוך במעט מהעונש שראוי להיגזר הנאשם 1, וגבוה מזה שנגזר לבישר, שכן בניגוד לעניינו של בישר (ובאופן זהה לעניינו של הנאשם 1) את עבירת התיווך לשוחד בעניינו של הנאשם 2 מרכיבות מספר פרשיות, כמפורט לעיל. עם זאת, סכומי הכסף שהועברו על ידי הנאשם 1, מידת הדומיננטיות שלו בביצוע המעשים ומספר המעורבים גדולים מאלו המעורבים בעניינו של הנאשם 2. כמו כן, הנאשם 1 ביצע עבור רימון עבודות אינסטלציה ללא תשלום. לראיית מתן השוחד לרימון על ידי הנאשם 2 (בדמות סל דובדבנים) ושטיפת רכבו של רימון באמצעות הנאשם 1 - זהות בחומרתן היחסית. לפיכך, עונשו של הנאשם 2 צריך לטעמי להיות במידת מה פחות מעונשו של הנאשם 1.

לא נעלם מעיני מצבו הרפואי של הנאשם 2, המחייב אותו בטיפול תרופתי ובמעקב רפואי תדיר. עם זאת, לאחר ששבת ועיינתי בתסקיר שירות המבחן, בחוות הדעת הרפואית ובמסמכים השונים שהוצגו בעניינו, לא מצאתי שמצבו הרפואי מהווה מניעה כלשהי מפני נשיאת מאסר ממשי על ידיו; לא הוצגה ראייה המלמדת על חשש להידרדרות במצב הרפואי, פועל יוצא של כליאה; משכך, אף שירות המבחן לא עמד על מגבלה כלשהי בהקשר זה. אזכיר, שכאשר עסקינן במצב רפואי, ככלל, הנחת המוצא היא כי גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים (ראו לעניין זה: רע"פ 3337/18 ביליק נ' מדינת ישראל, פסקה 9, ניתן ביום 15.5.18).

בהתחשב במכלול האמור מצאתי לנכון למקם את עונשו של הנאשם 2 ברף התחתון של מתחם הענישה ששורטט ולגזור עליו עונשים כדלקמן:

(א) 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

(ב) 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה שעניינה תיווך לשוחד, בניגוד לסעיף 295 לחוק העונשין.

(ג) 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין.

(ד) קנס בסך 7,500 ₪ שישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.9.19

עניינו של הנאשם 3

הנאשם 3 הורשע כאמור בעבירה שעניינה **מתן שוחד** לפי סעיף 291 לחוק העונשין.

כפי שפורט בהרחבה לעיל, נאשם 3 פנה אל בישר, בידעו כי יש לו קשרים במשטרת ישראל ועל מנת שיסייע בעדו בקשר לאירוע גניבה בגינו נחשד. בישר הציע לנאשם 3 להתלוות אליו לתחנת המשטרה, וביקש ממנו להצטייד בכסף. משכך, הנאשם 3 העביר לבישר סכום כספי על סך 1,000 ₪, ולאחר מכן העביר לו סכום כסף נוסף בסך 4,000 ₪. בהמשך, פעל הנאשם 3 על-פי הנחיותיו של רימון וניגש אל החוקר סוואד בתחנת שפרעם. במהלך החקירה, שאל החוקר סוואד את נאשם 3 מה טיב היכרותו עם רימון. בתום חקירתו, הודיע החוקר סוואד לנאשם 3 כי הוא עצור.

בתאריך 2.3.16 במהלך דיון בהארכת מעצרו של נאשם 3 (לאחר ששהה מספר ימים במעצר), נכחו בישר ובני משפחתו של נאשם 3 באולם בית-המשפט. בתום הדיון פנו בני המשפחה של נאשם 3 אל בישר והטיחו בו את הידוע להם על אודות הכספים שהועברו לרימון. בעקבות הפצרותיהם של בני המשפחה, החזיר בישר, למורת רוחו, את הכסף שנתן לו נאשם 3.

הערכים המוגנים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם 3 ברורים. מתן שוחד פוגע **פגיעה קשה בשלטון החוק, בשוויון בפני החוק, בטוהר השירות הציבורי ובתדמית השירות הציבורי בעיני הציבור**. מידת פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים הללו במקרה שלפניי הייתה **ממשית**.

מדיניות הענישה אשר נקבעה בבית המשפט העליון בכגון דא, היא ככלל מחמירה. משכך, על מנת לשרטט את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירה **שעניינה מתן שוחד**. גם כאן המקום לציין, כי בפסיקה קיים מנעד רחב של עונשים, הנגזרים **מנסיבותיו הקונקרטיות** של כל מקרה ומקרה.

כך למשל, בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 6622/17 **גבאי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.1.18) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, שבמסגרתו הושת על המערער עונש מאסר בן 6 חודשים (**כאשר שלושה חודשים מהם יישא בעבודות שירות ושלושה מהם מאחורי סורג ובריח**). עונש זה הוטל על יסוד הודאתו של המערער בביצועה של עבירה שעניינה **מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין**. עובדות המקרה לימדו, כי המערער הוא בעל מספר בתי עסק בעיר אילת. משכך, נדרש המערער מעת לעת לקבל אישור משטרתי לשם ניהול עסקיו. מתוקף כך הכיר את קצין המשטרה. במהלך שנת 2012 פנה קצין המשטרה למערער, וביקש להיפגש עמו בבית המערער. במהלך מפגש זה ציין קצין המשטרה בפני המערער כי הוא זקוק להלוואה בסך של 35,000 ₪ בשל קשייו הכלכליים, וכי ישיב את הכסף במהלך השנה הקרובה. קצין המשטרה ביקש כי המערער לא ישתף אחרים בבקשתו זו, ואף לא את שותפו לעסקים. זמן קצר לאחר מכן, במועד שאינו ידוע, נפגשו קצין המשטרה והמערער בשנית בבית מלון בעיר, כאשר במסגרת פגישה זו מסר המערער לקצין המשטרה מעטפה ובה 35,000 ש"ח במזומן. מאז אירוע זה, נהג המערער לפנות אל קצין המשטרה בבקשות לסיוע בעניינים שונים.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ (מח' ת"א) 29046-06-14 **ברזלאי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.2.15) דחה בית המשפט המחוזי בתל אביב ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב, שבמסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה של עבירה שעניינה **מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער, קבלן גיזום וגיזון, הורשע **לאחר שמיעת ראיות** במתן שוחד לעובד ציבור (סגן מנהל אזור במחלקת גיזון וגיזום בעירית תל-אביב). המערער נתן (בין

השנים 2006 - 2008) לעובד הציבור פעמיים בשנה תלושי קנייה של יינות ביתן בסך 1,000 ₪, ובסך הכול נתן תלושים בערך כולל של 6,000 ₪ במשך שלוש שנים בשש הזדמנויות שונות.

בפרשה נוספת שנדונה במסגרת תיק פלילי 5787-08 **מדינת ישראל נ' פרחן** (ניתן ביום 16.7.11) גזר בית המשפט השלום בבאר שבע על שני הנאשמים **עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות**, בגין ביצוע של עבירות שעניינן **מתן שוחד** לפי סעיף 291 לחוק העונשין ו**שיבוש הליכי משפט** לפי סעיף 244 לחוק העונשין. עובדות מקרה זה לימדו, כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשמים קשורים להפעלת בתי הימורים באשדוד, כאשר הנאשם 1 פנה לשוטר והציע לו תשלום שוחד תמורת דיווח על פשיטות מתוכננות של המשטרה. בהמשך לכך, בחמישה מועדים שונים, כאשר נודע לשוטר כי המשטרה מתכננת לבצע פשיטות על בתי הימורים באשדוד, התקשר השוטר לנאשם 1 ועדכן אותו בדבר הפעילות המשטרתית הצפויה. הנאשם 1 מצדו הודיע על כך לנאשם 2 או למי מטעמו, והנאשם 2 ואנשים מטעמו דאגו להוצאת חלקים ממכונות ההימורים, כסף וציוד נוסף. הכול על מנת לשבש את עבודת המשטרה. הנאשם 2 באמצעות הנאשם 1 מסר לשוטר שוחד בכל פעם בסכום של 1,000 עד 1,200 ₪. בנוסף, קיבל השוטר הנחות ברכישת מוצרים מחנותו של הנאשם 1.

ראו בנוסף: רע"פ 3852/14 **ורשאור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.1.14).

מכאן, ראוי לבחון את **הנסיבות הקונקרטיות** של ביצוע מעשי-העבירה בידי הנאשם 3. לשיטתי, מעשיו של היו **מתוכננים**, שכן נאשם 3 פנה אל בישר, בידעו כי יש לו קשרים במשטרת ישראל; על מנת שיסייע בעדו בקשר לאירוע גניבה בגינו נחשד. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות** אמנם לא היה בלעדי, שכן ניצבו לצדו גורם נוסף דומיננטי הלוא הוא מתווך השוחד, בישר, שבהחלט השפיע על מעשיו בדרישת. לצד זאת, חלקו בביצועה של עבירת מתן השוחד הינו מלא. דומה כי הנאשם 3 היה נחוש להשפיע על תיק הגניבה שבמסגרתו הוא נחשד ואף היה מוכן להעביר לשם כך סכום כספי נוסף על סך 4,000 ₪. **הנזק שהיה צפוי מביצוע העבירות יכול היה להיות חמור שבעתיים**, לו היה רימון מצליח למעשה להשפיע ביתר שאת על כל עניינו של נותן השוחד. **בפועל**, כאמור, יסודות עבירת מתן השוחד למתווך התקיימו במלואן. **הנאשם הבין לאיזו מטרה מיועדים כספים אלו.**

בהתחשב בערכים המוגנים שבהם פגעו המעשים, במידת הפגיעה בערכים הללו במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירות מצאתי לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל** לצד ענישה נלווית.

משנקבע מתחם העונש ההולם באה השעה להתאים לנאשם עונש בתוככי אותו מתחם בשים לב לנסיבותיו האישיות, הלא הן הנסיבות **שאינן** קשורות בביצוע העבירות (מאלו המנויות בסעיף 40א לחוק). אין ספק שעונש מאסר מאחורי סורג ובריה יפגע בנאשם זה. שכן, **הנאשם אובחן כסובל מהפרעה בתר חבלתית שמקורה בדחק נפשי (ptsd)** כנגזרת מתקיפתו בעבר (בעת ביצוע שוד שביצעו אחרים בתחנת דלק). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום באופן מלא ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. לא זו אף זו, בהקשר זה זקפתי לזכותו של הנאשם את דברי המאשימה שלפיהם **נאשם זה הוא שהביא למעשה להגשת התלונה למח"ש ולחשיפת הפרשה כולה. עברו הפלילי של הנאשם** התהווה מאוחר לאירוע נשוא כתב האישום דכאן. כאמור, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית גם בעניינו של נאשם זה.

בכל הנוגע למשקלם של העונשים, שנגזרו לנאשמים האחרים הכלולים בפרשה יוצא בראייתי כי עונשו של הנאשם 3 צריך שיהיה **דומה לעונשו של עבד אלמ'ג'יד מטר**. כזכור, כפי שפורט (בעניינו של הנאשם 2 דכאן) מטר פנה אל הנאשם 2 על מנת שייסע לו לקבל אישור משטרתי לקראת הליך של קבלת רישיון עסק. פועל יוצא מכך הוא העביר סך

כספי שהוערך כבן 4,000 ₪ עד 6,000 ₪ לנאשם 2.

טרם מתן גזר-הדין, ביקשתי לקבל חוות-דעת מאת הממונה על עבודות השירות בכל הנוגע להתאמת הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך זו. חוות הדעת הנ"ל אכן התקבלה ולפיה נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות (עם מגבלות מסוימות) וישובץ בהתאם.

בהתחשב במכלול האמור ולאור נסיבותיו האישיות כמפורט, מצאתי לנכון למקם את עונשו של הנאשם 3 ברף התחתון של מתחם הענישה ששורטט ולגזור עליו בהתאם עונשים כדלקמן:

(א) 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

את עבודות השירות ירצה הנאשם במקום עבודה - **בית חולים רמב"ם**, המצוי בכתובת: רח' העליה, חיפה.

עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 4.7.19, שעה 8:00, ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הציונות 14, טבריה.

אני מזהיר את הנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי העסקתו במסגרת זו. התנהגות בניגוד לאמור עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. משמע, מאסרו יומר לריצוי מאחורי סורג וברית.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין.

(ג) קנס בסך 1,500 ₪ שישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.7.19.

עניינו של הנאשם 4

הנאשם 4 הורשע כאמור, בדומה לנאשם 3, בעבירה שעניינה **מתן שוחד** לפי סעיף 291 לחוק העונשין.

כזכור, על רקע עיכובו של הנאשם 4 ועריכת חיפוש משטרתי ברכבו התקשר הנאשם 4 אל רימון. במסגרתה של שיחה זו, ביקש נאשם 4 מרימון כי יסייע בעדו. בתגובה, ביקש רימון מהנאשם 4 שיעביר את מכשירו הנייד לידי של השוטר אשר עיכב אותו על מנת שיוכל לשוחח עמו. בשיחה זו ביקש רימון מהשוטר "לשמור על כיוואן" ושאל האם הוא וחבריו מתנהגים בסדר. לשאלה זו השיב השוטר שהכול בסדר. בתום השיחה האמורה, ביקש רימון מהשוטר לשוחח בשנית עם נאשם 4. אז, שאל רימון את נאשם 4 לגבי המשך עבודות השיפוף בביתו. למשמע הדברים השיב נאשם 4 כי בכוונתו להמשיך ולבצע את עבודות השיפוף ולסיים עד לסוף השבוע. **כעבור זמן מה, ביצע נאשם 4 את עבודות השיפוף בביתו של רימון, וזאת תמורת חצי ממחיר עלות העבודות שבוצעו בפועל.**

גם במקרה זה הערכים המוגנים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם 2 ברורים. מתן שוחד (אף בדיעבד) פוגע **פגיעה קשה בשלטון החוק, בשוויון בפני החוק, בטוהר השירות הציבורי ובתדמית השירות הציבורי בעיני הציבור.** מידת פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים הללו במקרה שלפניי הייתה **ממשית.**

על מדיניות הענישה הנוהגת עמדתי בהרחבה לעיל, בדיון בעניינו של הנאשם 3. לפיכך, לא מצאתי לנכון לחזור שוב כאן.

מכאן, ראוי לבחון את הנסיבות הקונקרטיות של ביצוע מעשי- העבירה בידי הנאשם 4 . לטעמי, מעשיו של הנאשם לא היו מתוכננים עד תום; הנאשם אמנם פנה לעזרתו של רימון אך לא ידע מראש על כוונתו של רימון לדרוש ממנו את סיום עבודות השיפוץ. עם זאת, החלטתו, לאחר מכן להמשיך לבצע את עבודות השיפוץ בביתו ללא תמורה (ערכן של העבודות הוערך בחודש אוקטובר 16 ב- 2,300 ₪ לכל הפחות) התקבלה ביוזעין ובעיניים פקוחות, כפועל יוצא "מעזרתו" של רימון. הנאשם פעל אל מול רימון, בעקבות דרישותיו המרומזות של האחרון. חלקו של הנאשם בביצועה של עבירת מתן השוחד (מתן עבודות השיפוץ ללא תמורה) הינו בלעדי. בנוסף, כתוצאה מביצוע העבירה נגרם נזק מסוים, שכן רימון "סייע" לנאשם (אם כי לא הובהרה עד תום מידת ההשפעה על הליך החיפוש) ובאופן זה פגע באופן ישיר בתקינתו של הליך החיפוש. הנאשם הבין כדבעי את אשר הוא עושה.

בהתחשב בערכים המוגנים שבהם פגעו המעשים, במידת הפגיעה בערכים הללו במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירות מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר (חודשיים ומחצה לכל הפחות) שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

משנקבע מתחם העונש ההולם גם בעניינו של נאשם זה, באה השעה למקם את העונש בתוככי אותו מתחם בשים לב לנסיבות האישיות, הלא הן הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (מאלו המנויות בסעיף 40יא לחוק). אין ספק שעונש מאסר מאחורי סורג ובריח יפגע בנאשם זה ובמשפחתו, שכן נאשם 4 הוא בחור צעיר שגדל בתנאי מצוקה לא פשוטים; התחתן לא זמן, ומצפה להולדת בנו. הנאשם חסך זמן שיפוטי בכך שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן (על אף שהסתייג, באמצעות סנגורו, ממשמעותן המשפטית). כאמור בעניינו של הנאשם המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש שאינו ממושך לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה משמעותי וקנס. עברו הפלילי כולל ביצועה של עבירה שעניינה גניבה והחזקת חלק של נשק או תחמושת.

לאור המכלול האמור, ובכל הנוגע למשקלם של העונשים שנגזרו לנאשמים האחרים הכלולים בפרשה אומר זאת - לטעמי, עונשו של הנאשם 4 צריך שיהיה קל במעט מעונשו של הנאשם 3 דכאן ודומה יותר במידת חומרתו לעונש שנגזר על סאלח חאג'.

טרם מתן גזר-הדין, ביקשתי לקבל חוות-דעת מאת הממונה על עבודות השירות בכל הנוגע להתאמת הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך זו. חוות הדעת הנ"ל אכן התקבלה ולפיה נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות.

מצאתי, אפוא, לגזור על הנאשם 4 עונשים כדלקמן:

(א) 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות,

את עבודות השירות ירצה הנאשם במקום עבודה - שיקום מקצועי (שלוחת מג'ד אלכרום), המצוי בכתובת: כפר מג'ד אלכרום שגור.

עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 7.7.19 שעה 8:00, ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הציונות 14, טבריה.

אני מזהיר את הנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי העסקתו במסגרת זו. התנהגות בניגוד לאמור עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. משמע, מאסרו יומר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין.

(ג) קנס בסך 1,500 ₪ שישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.7.19.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין אל הממונה על עבודות השירות

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, ט"ז אייר תשע"ט, 21 מאי 2019.